TÜRK EĞİTİM-SEN 1992

GELECEK EĞİTİMLE GELECEK

eğitimin sesi

ISSN:1304-4613

Genel Başkan
İsmail KONCUK ile ÖSS üzerine söyleşi

Milli Marşımızın Kabulünün 87. Yılını Kutluyoruz

Mahşerin Diğer Adı: ÇANAKKALE

Vakıflar Kanunu Yeniden Ele Alınmalı

Ocak-Şubat-Mart İkibinsekiz Sayı:yirmidört

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası Yayın Organıdır

eğitimin sesi

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu
Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Ocak-Şubat-Mart 2008

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi
adına sahibi
İsmail KONCUK
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Talip GEYLAN
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

YAYIN KURULU

Yaşar YENİÇERİOĞLU
Seyit Ali KAPLAN
Mustafa KIZIKLI
Cengiz KOCAKAPLAN
Musa AKKAŞ

YÖNETİM YERİ
Bayındır 2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

YEREL SÜRELİ YAYIN
DERGİMİZ ÜCRETSİZDİR
Üç ayda bir yayınlanır

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları
Konfederasyonu)Üyesidir.

Grafik Tasarım ve Baskı

ALTUG ADANA
Meşrutiyet Caddesi 17/15
Kızılay / ANKARA
Tel-Faks: 0312 417 81 07
Basım Tarihi :07.03.2008

içindekiler

Başlarken- Başörtüsü İdeolojik Çekişmelerden Kurtarılmalı..... 02

Genel Başkanımız İsmail KONCUK ile ÖSS Üzerine Söyleşi 04

Tepkisiz Kalmayalım !

Sözde Soykırım Kanada'da Ders Konusu Yapıldı 08

Ermeni Soykırımı İddialarını Atatürk Nasıl Yanıtlamıştı ?..... 10

İşte Gerçek Soykırım

Hocalar Katliamı İbret Vesikasıdır ! 11

Milli Marşımızın Kabulünün 87. Yıldönümünü Kutluyoruz..... 12

Türk Eğitim-Sen Mevzuat

İstek Dışı Atamalara Dava Açtık 17

İstek Dışı Atamalara Bir Dava Daha..... 19

Yurt Dışında Öğretmen Görevlendirmeye Dava Açtık..... 21

Mahşerin Diğer Adı: ÇANAKKALE 22

Yeni Vakıflar Kanunu

Türkiye'yi Bir Sömürgeye Dönüştürüyor..... 26

Vakıflar Kanunu Yeniden Ele Alınmalı..... 32

Sen Işığı Önüne Alarak Yürü,

Gölgen Arkandan İster Gelsin İster Gelmesin 34

Zamanı Yönetme Sanatı 36

Yaptırarak ve Yaşatarak Eğitim 38

Şehit Annesi 40

Talip GEYLAN

Başlarken...

BAŞÖRTÜSÜ İDEOLOJİK ÇEKİŞMELERDEN KURTARILMALI

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin aldığı karar ile nihayet başörtüsünden dolayı üniversitelerimizde yaşanan kıyafet sorunu son bulacak. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının bir kısmı kıyafetlerinden dolayı yıllardır eğitim hakkından mahrum bırakılıyordu. Böylesi zorlama bir yasak, hem temel bir insan hakkının ihlali hem de üçüncü bin yılın eşiğine gelmiş Türkiye için ilkel bir tutum idi. Çok şükür ki, duyarlı milletvekillerimiz sayesinde bu yakışıksız uygulama tarihe karışmak üzere…

Bilindiği gibi başörtüsü konusu, gündemimizi meşgul eden yapay bir sorun olarak sıcaklığını her zaman korumuştur. Özellikle seçim süreçlerinde, başta başörtüsü olmak üzere, bir çok hassas(!) konu siyasetçilerimizin en önemli malzemesi olmuştur. Görünürde birbirinden çok farklı olan odaklar, başörtüsünü kendi ideolojik manevralarının önemli bir vasıtası olarak kullanmıştır.

Bunlarda birincisini; her fırsatı manevi ve milli değerlerimize saldırmak için değerlendiren bazı sözde çağdaş ve ilerici "yobazlar" oluşturmaktadır. Bunlar için mesele, aslında, ülkemizdeki kızlarımızın bazılarının başörtüsü kullanıyor olması değildir. Onlar için bu milletin temellerini sarsacak, ülkedeki birlik ve huzuru dinamitleyecek her konu kaşınarak bir fırsat olarak değerlendirilmektedir. Bu tipler tarafından, en temel haklar dahi rejim meselesi haline getirilip ideolojik varlıklarının devamı için koz ve kaynak olarak kullanılmaktadır.

İkinci bir grup daha vardır ki; bunlar için de başörtüsü meselesi her zaman siyasi nemalanmanın en baştaki ve en kolay aracı olarak görünür. Çünkü bunlar, Türk Milleti'nin manevi değerlerine sadakatinin ve hürmetinin yüksek düzeyinin farkındadırlar. Böylesine hassas bir konuda insanlarımızı çok kolay yönlendirebileceklerini ve fikri bir kutuplaşma oluşturarak kısa yoldan rant elde edebileceklerini çok iyi bilmektedirler. Bu siyasetçilerimizin(!) eylemlerinin, iddialarının, kampanyalarının ve politikalarının ana ekseninde de yıllardır başörtüsü mağduriyetinin sömürüsü yer almıştır.

Başörtüsü konusu öylesine verimli bir "oy aracıdır ki" bir kısım siyasi partilerimiz anayasayı dahi değiştirecek şekilde iktidara geldikleri halde sorunun çözümü için gerekli adımları atmaktan hep geri durmuşlardır. Böylece en azından bir seçimi daha ba-

şarıyla(!) geçirmişlerdir. Oysa, yalın bir şekilde meseleye yaklaşıldığında, konu problem olmaktan o kadar kolay çıkarılacaktı ki…

Öncelikle "Başörtüsü" meselesine yaklaşım tarzının değiştirilmesi gerekmektedir. Evet başörtüsü bir sorundur. Ancak bu sorun, rejim tartışmalarına neden olan ideolojik bir mesele ya da bir inanç problemi olarak ele alınmamalıdır. Başı örtme konusu, kısır siyasi tartışmalara ya da rejim aleyhtarı oluşumlara meze yapıldığında; binlerce çocuğumuz bilimden, aydınlanmadan ve eğitimden mahrum kalmaktadır. Bu durum, en başta toplumsal barışımızı ve topyekün kalkınmamızı sabote etmek demektir. Başörtüsü meselesi, yalnızca, bir kısım vatandaşlarımızın en temel hakkı olan eğitim hakkının ihlal edilmesine neden olan bir sorun olarak değerlendirilmelidir. Bu şekilde meseleye yaklaşılırsa geniş bir toplumsal mutabakatın kolayca sağlanacağı bir zemin oluşturulmuş olacaktır.

Öte yandan, devlet yürüttüğü sağlık, adalet ve güvenlik hizmetlerinde vatandaşlarını nasıl ayrımcılığa tabi tutmuyorsa; eğitim hizmetinde de aynı standartı yürütmelidir. Yüksek öğrenimde hizmet alan ve hizmet veren ayrımının ortaya konulmasıyla bu standart yakalanabilecekti. Nitekim TBMM'de kabul edilen son Anayasa değişikliğiyle de bu gerçekleştirilmiş oldu.

Bu bağlamda, sorunun çözüm sürecini başlatan ve önderlik eden 23. Dönem milletvekillerimize şükranlarımızı sunuyoruz. Tarih ve gelecek nesillerimiz bu dönem siyasetçilerimizi minnetle yad edecektir. Öte yandan da diliyoruz ki, bundan sonraki anayasal süreç kesintiye uğramadan devam eder ve şu an üniversiteler arasında var olan farklı uygulamalar da son bulur.

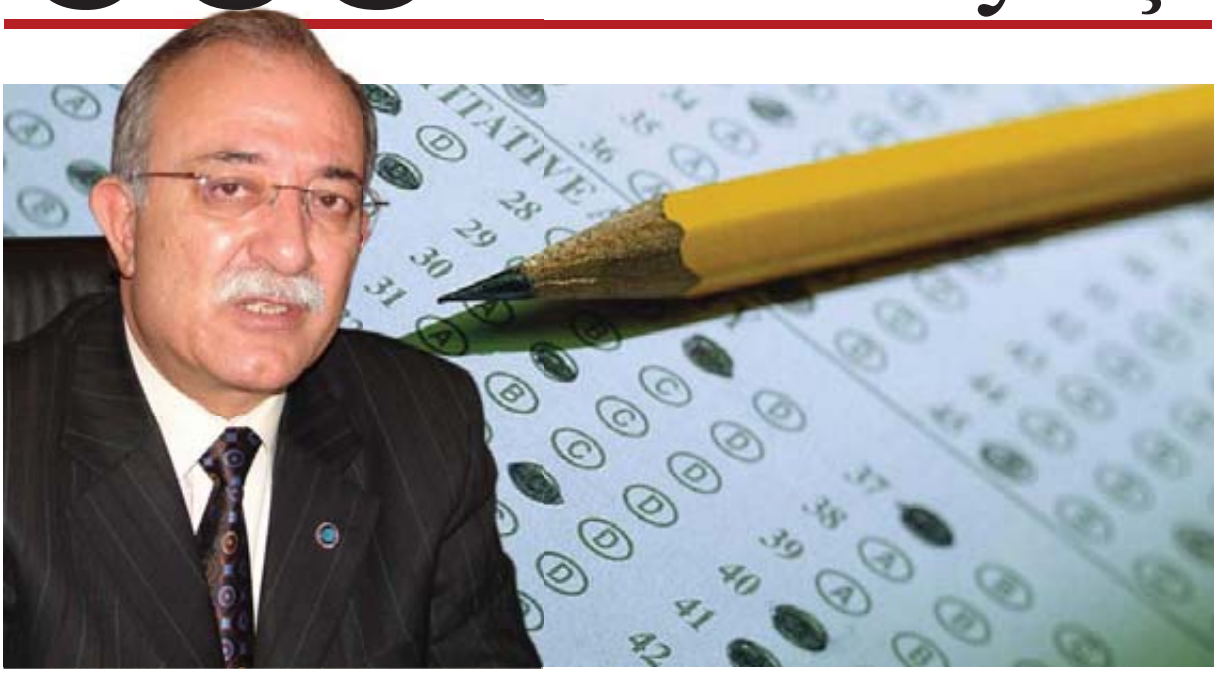
Bugünler, toplumsal huzur ve birliğe en çok ihtiyaç duyduğumuz zamanlar.

Beraberliğimizin daim olması temennisiyle...

GENEL BAŞKANIMIZ İSMAİL KONCUK İLE

ÖSS üzerine söyleşi

“ÖSS sisteminin, bilgiyi ölçmek yerine, elemeye dayalı ve problemli bir sistem olduğunu biliyoruz. Zira öğrencilerin geleceğini 3 saatlik bir sınava bağlamak son derece yanlıştır. Bunu zamana yaymak daha doğrudur.”

Mevcut ÖSS sisteminin eğitime merhem olamadığı ve gençleri üniversiteye taşıyamadığı hepimizin malumudur. Özellikle gençlerin hayatının 180 dakikaya endekslenmesi ve gençlerden bu süre içinde performans beklenmesi hakikaten adil değildir. Şu anda ÖSS’nin kaldırılmasını içeren bir sistem getirilmesi planlanıyor. Bu sistemin ayrıntıları henüz net değil. Ancak basına yansıyan bilgilere bakıldığında SBS tarzı bir sistem öngörülüyor. Siz mevcut ÖSS sisteminin kaldırılmasını doğru buluyor musunuz?

ÖSS sisteminin, bilgiyi ölçmek yerine, elemeye dayalı ve problemli bir sistem olduğunu biliyoruz. Zira öğrencilerin geleceğini üç saatlik bir sınava bağlamak son derece yanlıştır. Bunu zamana yaymak daha doğrudur.

Öğrencinin ortaöğretimdeki başarısının üniversiteye girişte etki etmesini de doğru buluyorum. Çünkü öğrenci üniversiteye gidecekse, o takdirde ortaöğretimde aldığı eğitimi dikkate almalı ve önemsemelidir. Bunun için ne yapmak gerekir? Ortaöğretimdeki başarısının üniversite sistemine daha etkin biçimde dahil edilmesi lazımdır. Mesela; ağırlıklı ortaöğretim başarı puanı diye bir sistem getirilmiştir. Bu sistem öğrenciyi mağdur etmiştir. Bu sistemin de kaldırılması gerekir. Çünkü başarı ferdidir. Hangi ilde, hangi okulda olursa olsun, öğrencinin başarısını kişisel olarak değerlendirmek zorundayız. Okulun genel başarısı gibi değerlendirmeler yapmak, başarının kişiselliğine ters düşer.

Dolayısıyla ortaöğretim başarı puanının hesaplanma şeklinin de yanlış olduğunu açık olarak ifade edebiliriz. Sistem değişmelidir. Bu sistemi değiştirirken, şunu hesap etmemiz lazım: Öğrencinin bilgisini ölçebilecek seviyede bir sistem olmalıdır. Yani eğitimdeki başarısını ölçme kabiliyetinde olan bir sistem esas alınmalıdır. Öğrenciyi ortaöğretime bağlayan ve dershanelere bağımlılığı azaltan bir sistem hakim kılınmalıdır.

Ortaöğretimde olgunluk sınavı konusu tartışılıyor. Olgunluk sınavı, üniversiteye girişte başvurulan bir metod olabilir. Ancak olgunluk sınavının şu anda, günümüz şartlarında sınıf geçmeye çok fazla etki etmesi, ortaöğretimdeki birikmeyi artırır. Bizim ortaöğretim kurumları için fiziki mekanlarımız, alt yapımız talebe uygun değildir. Olgunluk sınavını, sınıf geçmeye dönük bir sistem haline getirirseniz-ki bu doğrudur, teorik olarak doğrudur- Türkiye şartlarına bugün uymamaktadır. Şu anda ortaöğretimdeki başarı oranı yüzde 50'nin bile altındadır. Bu başarıyı bir de olgunluk sınavı ile teyid etmeye kalkarsanız, başarı oranı daha da düşer. İyi bir eğitim-öğretim verdiğimizden emin olmak şartıyla hiçbir sınav bizim eğitim-öğretimimizi olumsuz etkilemez. Bugün olgunluk sınavının sınıf geçmeye etki etmesi gerektiğini iddia etmek, öğrencilerimizi ortaöğretim dışına küremek, atmak demektir.

Burada hedefimiz, öğrencilerimizi elemek değil, öğrencilerimizin eğitim almasını sağlamaktır. Ortaöğretim dışına attığınız binlerce gencimizi düşünün. Bu çok ciddi bir tehlikedir. Bu nedenle bugün için ihdas edeceğimiz sistemle, öğrencinin okulda kalmasını sağlamalıyız. Yani öğrenci çok fazla şey öğrenmese de okulda kalmalıdır. Zira okul dışında bu öğrencileri bizden daha iyi eğiticek bir mekanizma kurmak mümkün değildir. Öğrenci başarısı ortaöğretimde çok iyi ölçülsün, başarılı olan öğrenciler eğitim-öğretime devam etsin, başarısız öğrenciler eğitim-öğretim dışına atılsın gibi bir yaklaşım çok doğru gibi görünse de yanlıştır. Amacımız, bütün öğrencilerimize asgari eğitim verebilmek olmalıdır. Hepimizin bildiği üzere, temel eğitimin 12 yıla çıkarılması planlanıyor. Öğrencilerin okul dışına atılması yaklaşımı, bununla da örtüşmemektedir. Dolayısıyla olgunluk sınavının üniversiteye giriş bakımından etkili olmasını doğru buluyoruz; ancak sınıf geçmeye etki etmesi şu anda Türkiye'de yaşadığımız eğitim gerçekleriyle örtüşmemektedir.

Eğitim alanında ülkemizin en büyük problemlerinden birinin dershanelere bağımlılık olduğu belirtiliyor. Bu sistem, öğrencilerin dershanelerle olan ilişkilerini minimum düzeye indirebilecek mi? İddia edildiği gibi öğrenci okula bağlanabilecek mi? Sizin bu konudaki öngörüleriniz nelerdir?

Belli şartlar içerisinde dershanelere bağımlılığı azaltabilmek çok zordur. Çünkü bir yarış var ve bu yarış içerisinde öğrencilerimizin başarılı olması esastır. Dolayısıyla öğrencilerimizin aldığı ortaöğretimin üzerine yeni birtakım eğitim almak durumunda kalmaları sözkonusudur. Dershane eğitimini bu anlamda değerlendirmek gerekir. Eğer bir yarış yapma gerekliliğini öğrencilerimizin önüne koyuyorsanız, bu dershane sisteminden kurtulabilmek mümkün değildir. Peki ne yapmak gerekir? Bunun, kısa vadeli tedbirlerle çözülecek bir durum olduğuna inanmıyorum. Öncelikle talep eden bütün öğrencilerinize yükseköğrenim verecek fiziki imkana sahip olmanız gerekir. Bu elbette şu anda mümkün değildir. Üniversitelerdeki kontenjanlarımızı; 200 bin lisans, 200 bin ön-

lisans yerine, bir milyona çıkartabiliyor muyuz? O zaman dershaneye bağımlılığı azaltabiliriz. Sadece bu değil tabiki. Biz ortaöğretimi de son derece kaliteli hale getirmeliyiz. Öğrencinin dışarıdan takviye almasını gerektirmeyecek kadar kaliteli bir eğitimden bahsediyorum. Bu da kısa zamanda oluşturabileceğimiz bir yapı değildir. Sistemin ciddi bir şekilde elden geçirilmelidir. Ülkemizde insanlar ciddi ekonomik sıkıntılar içerisindedir. Dershaneye gönderemeyen binlerce aile bulunmaktadır. Bunların mağduriyetini de hesap etmeliyiz. Ancak, mevcut sistem içinde dershane eğitimini dışlayabilmek, sıfıra indirmek mümkün görünmüyor. Bunun tedbirleri kısa, orta, uzun vadede alınabilir ve zaman içerisinde dershane eğitiminden kurtulabiliriz.

Türkiye, ÖSS'nin kaldırılmasına hazır mı? Eğitimin alt yapısı ÖSS sisteminin kaldırılmasına elverişli mi?

Tüm öğrencilerimizi yükseköğrenim içine çekebilmek hedefimiz olmalıdır. Türkiye'nin mevcut yapısı elbette ÖSS sistemini kaldırmaya müsait değildir. Zaten burada ÖSS sistemi kaldırılmış olmuyor. Olgunluk sınavını getirmek, bir başka sınav şekliyle öğrencilerimizi elemine etmeye dayanıyor. Yeni sistem, muhtemeldir ki, çocuklarımızın okullara bağımlılığını biraz daha artırabilir. Ortaöğretim başarı puanı üniversiteye girişte önemli hale getirilirse, çocuklarımızın okullara bağımlılığı artırabilir. Bu anlamda değerlendirmek gerekir. Aksi taktirde ÖSS kaldırılmıyor. İnsanları aldatmayalım. Sadece sınavın şekli değiştiriliyor. Üniversite kapısını aralayabilmek için yine sınav olacak hatta birkaç sınav olacak. Ancak şu iddiamız vardı: Öğrencilerimizin kaderi 3 saatlik bir sınavla ölçülmemeli. Bu anlamda problem kısmen ortadan kalkmış oluyor. Yani ortaöğretime dayalı eleme sistemi getirilmesini bu noktada değerlendirmek gerekir.

ÖSS'de katsayı eşitsizliği meslek liselilerin önünü tıkamaktadır. Yıllardır kanayan bir yara haline gelen ve sadece İmam Hatip okullarına indirgenen bu sorunun çözümü 2009 yılına ertelenmiştir. Umutla bekleyen öğrenciler, 2008 yılında da umutsuzluğa sevkedilmiştir. Bu konuda neler söyleyeceksiniz?

Biliyorsunuz katsayı konusu görüşülmeden önce kamuoyuna birtakım açıklamalar yapıldı. "katsayı problemi 2008 yılında yapılacak olan ÖSS'de ortadan kaldırılacak" denildi. Öğrencilerimizde böyle bir beklenti içine girdi. YÖK'ün yaptığı toplantıdan sonra konunun 2008 yılında da öğrencilerimiz üzerinde demoklesin kılıcı gibi duracağını görüyoruz. Bu konu çözülmeyecekti niçin kamuoyuna bu yönde açıklamalar yapıldı? Üzücü olan budur. YÖK, 2009 yılında bu meseleyi çözeceğiz diyor, öylemi ? Peki bu bir haksızlıksa, 2008 yılında niye çözmüyorsunuz? YÖK gibi bilimsel düşünmesi gereken bir kurumun, "katsayı sorununa inanıyorum ama bunu 2008 yılında çözmeyeceğim, 2009 yılında çözeceğim" demesini anlamak mümkün değildir. Bu çocuklar, bizim çocuklarımızdır. Çocuklarımız, bir yıl daha eziyet çeksin diyebilmek mümkün müdür? Biz bu öğrencilerimize meslek liselerinde mesleki eğitim veriyoruz. Meslek liselerinde elektronik bölmü mezunu olan bir teknik lise öğrencisi dört yılda mezun oluyor. Bu öğrenci dört yılın sonun-

da elektronik konusunda ciddi bilgiler alıyor. Biz bu öğrenciye "elektronik mühendisi olamazsın" diyoruz. Böyle bir şey olur mu? Bu ülkenin kaynaklarıyla, çocuklarımızı teknik eğitim konusunda bilgilendiriyoruz ancak son noktada "senin elektronik alanda yetişmen için gayret sarfettim, para harcadım, buna karşın seni mühendis yapmam" diyorsunuz. Bu pedagojik bir yaklaşım değildir. Bu durum, konunun sadece İmam Hatip Liselerine endeksli düşünülmesinin, gençlerimizi getirdiği durumdur. Büyük haksızlıktır. Bizim çocuklarımıza ideolojik yaklaşmaktan vazgeçmemiz lazım. Bu çocukların geleceği, Türkiye'nin geleceğidir. Türkiye'nin geleceğinden yana isek, katsayı haksızlığını ortadan kaldırmamız gerekir.

Katsayı eşitsizliği nasıl bir sistemle çözülebilir? Sizin bu konuda ne gibi önerileriniz olacaktır?

Geçtiğimiz günlerde, bize ulaşan bilgilerde şöyle bir çözüm düşünüldüğü söylendi. Ancak kamuoyuna henüz açıklanmadı. Mesela; teknik liselerin elektrik bölümü mezunları, fen kolu mezunu sayılacak, imam hatip lisesi mezunları da liselerin sözel bölümü olarak kabul edilecek. Bu durumda sorun ortadan kalkabilir. Ya da şu yapılabilir: Endüstri Meslek Lisesini tercih etmiş olan bir öğrenci, 10. ya da 11. sınıfa geldiğinde hatta mezun olduğunda bile bu kararından vazgeçebilmelidir. Ayrıca sözel bölümünden mezun olmuş bir öğrenci, "fen alanında kaabiliyetim var. Ben fen bölümü mezunu olmak istiyorum" derse, bu öğrencimizin de önüne imkan sunmalıyız. Öğrencilerimizin geleceğini, yanlış tercihe mahkum etmemeliyiz. Her aşamada öğrencinin alan değiştirme hakkı olmalı, hatta ikinci bir bölümü bitirebilme şansı da olmalıdır.

Ropörtaj: Meltem YALÇINKAYA

Yükseköğretimde yapılan türban düzenlemesini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu düzenleme Türkiye'yi bir çıkmaza sürükleyebilir mi; yoksa bu düzenleme özgürlükler noktasında bir kazanım mıdır?

Öğrencilerimizin önünden eğitim-öğretim görmek yönünde tüm engelleri kaldırmamız gerekir. Türk Eğitim-Sen olarak, bunu eğitim-öğretim hürriyetinin tanınması noktasında değelendiriyoruz. Şöyle düşünelim, bir kız çocuğumuz var. Bu çocuğumuz çok başarılı ve yükseköğrenim görmek istiyor ancak, "başörtüsünü çıkaramam" diyor. Bu çocuğun yükseköğrenim görmesi mi bu ülkenin geleceğiyle ilgili, yoksa yükseköğrenim dışına atılarak, evde oturmasını sağlamamız mı Türkiye'nin güçlü geleceğiyle paralel, doğru orantılı? Elbette bu çocuğun yükseköğrenim görmesi, Türkiye'nin geleceğine olumlu katkı sağlayacaktır. Bizim çocuklarımız üzerindeki bu tip engelleri mutlaka kaldırmamız lazım. Başörtüsüyle de gelse, yükseköğrenim hakkkını bu çocuklarımıza tanımalıyız.

Şimdi Anayasa Mahkemesi'nin bunu iptali sözkonusu. Umuyorum, Anayasa Mahkemesi iptal etmez. Bu problemin varlığı aynı zamanda siyasi istismar aracı olarak da kullanılıyor. Sizin bir siyasi parti olarak hiçbir başarınız yok ancak, birtakım simgeleri kullanarak istismar yapıyorsunuz. Türk siyaseti bundan kurtulmalı, türban üzerinden siyaseti hiçbir parti yapmamalıdır. Bu değişikliğin onaylanması bu açıdan da katkı sağlayacaktır.

TÜRK EĞİTİM-SEN PROTESTO

TEPKİSİZ KALMAYALIM !

SÖZDE SOYKIRIM KANADA'DA DERS KONUSU YAPILDI

Kanada'nın en büyük şehirlerinden biri olan Toronto'da, 1915 olaylarına ilişkin Ermeni iddialarını da içeren "Tarihte ve günümüzde soykırım" isimli dersin lise düzeyindeki okullarda seçmeli ders olarak okutulmasının müfredata alınması kararlaştırılmış bulunmaktadır.

Bu yanlış kanaatin düzeltilmesi ve milletimizin tarih önünde mahkum edilmemesi için tüm eğitim çalışanlarını sessiz kalmamaya ve demokratik tepkilerini göstermeye davet ediyoruz.

Aşağıda İngilizce çevirisiyle birlikte yayınladığımız örnek metnin, e-posta adreslerini verdiğimiz kişi ve kuruluşlara iletilmesi inanıyoruz ki, olumlu bir sonuca vesile olacaktır.

Ortaya koyacağımız etkili ve kararlı tepkilerle Toronto'da oluşan bu olumsuz uygulamaya son verdirebilirsek; bu durum tüm dünya kamuoyuna örnek teşkil edecektir. Eğer bu başarılabilirse sözde soykırımı uluslararası ilişkilerde aleyhimize kullananların elinden ciddi bir koz alınmış olacaktır.

GÖNDERİLECEK METİN

Sayın;……

Toronto Halk Okulları Yönetimi'nin 1915 olaylarına ilişkin Ermeni iddialarını da içeren "Tarihte ve günümüzde soykırım" isimli dersin lise düzeyindeki okullarda seçmeli ders olarak okutulması kararını almış olmasını esef ve şiddetle protesto ediyoruz.

Bu karar, hem tarihi gerçeklere hem de pedagoji ilmine aykırı bir durumdur. Hiçbir uluslar arası mutabakata dayanmayan, hiçbir tarihi belgeyle ispatlanmamış olan sözde Ermeni soykırımını, yaşanmış bir gerçeklik olarak kabul etmek ve genç beyinlere empoze etmek öncelikle etik ilkelerle bağdaşmamaktadır. Yapay mağdurlar yaratarak

dram senaryoları yazmak ve bunun üzerinden de şerefli bir milleti zan altına sokmak dostça bir tutum değildir.

Sözkonusu olaylarla ilgili olarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti, en yetkili ağızları aracılığıyla, ortak tarih komisyonları kurulmasını, konunun siyasetin elinden kurtarılıp bilimin objektif alanında değerlendirilmesini defalarca teklif etmiştir. Ancak bu teklif, ne uluslar arası camiada ne de Ermenistan Devleti nezdinde muhatap bulamamıştır.

Yapılması gereken en doğru davranış; yapay gündemlerle yıllardır dünya kamuoyunu yanlış yönlendiren ve tüm iyi niyetli çağrılara rağmen bilimin ve tarihin gerçeklerinden kaçanların iki yüzlü tutumlarının ahlaki değerlendirilmesi olmalıdır.

Türk Milleti, tarihinin hiçbir döneminde ve hakim olduğu hiçbir coğrafyada soykırım yapmamıştır. Bunun aksini işaret edecek tek bir bilimsel bulgu dahi yoktur. Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısı olan ve 1923 yılında kurulan Türkiye Cumhuriyeti Devleti de bugüne kadar aynı anlayışı tavizsiz sürdürmüştür. Etnik kökeni ne olursa olsun ülkemizde bulunan tüm insanlarımız her konuda eşit Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları olarak kardeşçe yaşamakta; ekonomik, sosyal ve

siyasal her alanda da eşit fırsatlardan yararlanmaktadırlar. Sahip olduğumuz bu huzur ve kardeşlik ortamını rencide etmeye kimsenin hakkı yoktur.

Bu bağlamda, Toronto Halk Okulları Yönetimi'nin aldığı karar, iki millet arasına kin ve düşmanlık sokabilecek bir girişim olarak değerlendirilmeli ve ivedilikle ortadan kaldırılmalıdır. Kanada hükümeti ve Toronto yerel idarecilerine çağrıda bulunuyor; bu yanlış karardan dönülmesi için bir an önce sürece müdahil olmalarını istiyoruz.

Saygılarımızla.

İNGİLİZCE METİN

Dear Sir/Madam;

We strongly protest the decision of Toronto Public Schools Administration that contains the Armenian arguments concerning the unfortunate incident in 1915, about deciding to give the "Genocide in History and Today" lesson as an optional lesson in college schools.

This decision is against to historical facts and also against the science of pedagogy. First of all, it's ethically unacceptable to impose this information, which has never been agreed and never been proved by any document in international area, to the fresh brains. It as not a friendly attitude to create unreal martyr people, to write dramatic scenarios, thus it's nothing more than incriminating honorable Turkish nation.

The Turkish Republic Government authorities offered many times to create mutual history commissions, and release this subject from the political hands and bring to the objective fields of science. Unfortunately this offer has never found a response from the international authorities nor from the Armenian Government.

The most appropriate behavior that has to be done is to judge the ethical attitude of these hypocritical people, who flees from truth of history and science and creates factitious journals, and canalize the world public opinion with amiss information.

It is absolute that Turkish people have never made genocide in any time in history, and in any place that Turkish nation controls. There is no scientific evidence on opposite of this. As the inheritor of Ottoman Empire, the government of The Republic of Turkey which built in 1923, still preserves the same mentality without any compromise. Every person living in Turkey have the same rights as a Republic of Turkey citizen, whatever their ethnic origin is different. And all of the citizens are living peacefully by having the same social, economical and political rights. Nobody has right to aggrieve the peace and brotherhood ambient that we have.

Therefore the decision that Toronto Public Schools Administration took must be considered as an attempt to put hate and enmity between two nations, and must be cancelled urgently. We call to Canadian Administration and Toronto Local Administrations to interfere this process to finish this wrongness.

Yours Sincerely,

E-POSTA Adresleri:

Toronto Okulları Üst Kurumu
http://www.gopetition.com/online/15422.html
CBC, Devlet Televizyonu
http://www.gopetition.com/online/15585.html

KANADA PARLEMANTO ÜYELERİNİN MAİL ADRESLERİ

Hon. Jim Abbott	**Abbott.J@parl.gc.ca**
Hon. Diane Ablonczy	**Ablonczy.D@parl.gc.ca**
Harold Albrecht	**Albrecht.H@parl.gc.ca**
Omar Alghabra	**Alghabra.O@parl.gc.ca**
Mike Allen	**Allen.M@parl.gc.ca**
Dean Allison	**Allison.D@parl.gc.ca**
Hon. Rona Ambrose	**Ambrose.R@parl.gc.ca**
Rob Anders	**Anders.R@parl.gc.ca**
Guy André	**Andre.G@parl.gc.ca**
Charlie Angus	**Angus.C@parl.gc.ca**
Hon. Sue Barnes	**Barnes.S@parl.gc.ca**
Hon. Maxime Bernier	**BerniM@parl.gc.ca**
Bonnie Brown	**Brown.B@parl.gc.ca**
Colin Carrie	**Carrie.C@parl.gc.ca**
John Cummins	**Cummins.J@parl.gc.ca**
Ruby Dhalla	**DhallR@parl.gc.ca**
Hon. Jack Layton	**Layton.J@parl.gc.ca**
Marcel Lussier	**Lussier.M@parl.gc.ca**
Colin Mayes	**Mayes.C@parl.gc.ca**
Pauline Picard	**PicarP@parl.gc.ca**
David Tilson	**Tilson.D@parl.gc.ca**
Paul Zed	**Zed.P@parl.gc.ca**
Tom Wappel	**Wappel.T@parl.gc.ca**
John Williams	**Williams.J@parl.gc.ca**
Hon. Peter Van Loan	**VanLoan.P@parl.gc.ca**
Louise Thibault	**Thibault.L@parl.gc.ca**
Ève-Mary Thaï Thi Lac	**ThiLac.E@parl.gc.ca**

Ermeni Soykırımı İddialarını Atatürk Nasıl Yanıtlamıştı?

"Dünya efkarı, Ermeni ahalinin tehciri hususunda Almaya mecbur kaldığımız karar için bize karşı haklı bir ithamda bulunamaz"

Ermeni diasporasının son zamanlarda giderek artan soykırım iddialarını, Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk, uzun yıllar önce *"Dünya efkarı, Ermeni ahalinin tehciri hususunda almaya mecbur kaldığımız karar için bize karşı haklı bir ithamda bulunamaz"* sözleriyle yanıtlamıştı.

Dünyanın, Ermeni tehciri konusunda Türk devletine karşı haklı bir ithamda bulunamayacağını belirten Atatürk, o dönemde yaşananları, "Bize karşı yapılmış olan iftiraların aksine, tehcir edilmiş olanlar hayattadır ve bunlardan ekserisi şayet İtilaf Devletleri bizi tekrar harp etmeye zorlamasa idi evlerine dönmüş olurlardı" sözleriyle anlatmıştı.

TÜRK KÖYLERİNDEKİ ERMENİ TERÖRÜ

Atatürk, 26 Şubat 1921'de Amerikalı gazeteci Clanence K. Streit'in sorusu üzerine, Ermeni tehcirine ilişkin şu tarihi gerçekleri dile getirdi:

"Düşmanca ithamda bulunanların sürdükleri büyük mübalağalar dışında Ermenilerin tehciri meselesi aslında şuna inhisar etmektedir: Rus Ordusu 1915'de bize karşı büyük taarruzunu başlattığı bir sırada o zaman Çarlığın hizmetinde bulunan Taşnak Komitesi, askeri birliklerimizin gerisinde bulunan Ermeni ahalisini isyan ettirmişti. Düşmanın sayı ve malzeme üstünlüğü karşısında çekilmeye mecbur kaldığımız için kendimizi dai-

ma iki ateş arasında kalmış gibi görüyorduk. İkmal ve yaralı konvoylarımız acımasız bir şekilde katlediliyor, gerimizdeki köprüler ve yollar tahrip ediliyor ve Türk köylerinde terör hüküm sürdürülüyordu. Bu cinayetleri işleten saflarına eli silah tutabilen bütün Ermenileri katan çeteler, silah, cephane ve iaşe ikmallerini, bazı büyük devletlerin daha sulh zamanından itibaren kendilerine kapitülasyonların bahşettiği dokunulmazlıklardan istifade ve bu maksada matuf olarak büyük stoklar husule getirmeye muvaffak oldukları Ermeni köylerinde yapıyorlardı."

İNGİLİZLERİN İRLANDA'YA REVA GÖRDÜĞÜ MUAMELE

Büyük Önder Atatürk, Ermeni tehciri ve Ermeni çetelerinin yaptıkları katliamlar konusundaki görüşlerini de şu sözlerle dile getirmişti: ***"İngilizlerin sulh zamanında ve harp sahasından uzak olarak İrlanda'ya reva gördüğü muameleye hemen hemen kayıtsız bir şekilde bakan dünya efkarı, Ermeni ahalinin tehciri hususunda almaya mecbur kaldığımız karar için bize karşı haklı bir ithamda bulunamaz."*** "Bize karşı yapılmış olan iftiraların aksine, tehcir edilmiş olanlar hayattadır ve bunlardan ekserisi şayet İtilaf Devletleri bizi tekrar harp etmeye zorlamasa idi evlerine dönmüş olurlardı." "Gerek umumi harp sırasında gerek mütarekeden sonra Ermeniler ve Rumlar tarafından Müslüman ahaliye yapılan mezalim üzerinde durmak uzun bir hikaye olur." "Brest Litovks Muahedesi'nin akdini müteakip Rusların şark vilayetlerimizi tahliyeye başladıkları sırada Ermeni çetelerinin yapmış oldukları katliam ve tahribat kafi derecede herkesin malumudur."

İŞTE GERÇEK SOYKIRIM

HOCALI KATLİAMI İBRET VESİKASIDIR!

Tarih: 26 Şubat 1992. Azerbaycan'ın Dağlık Karabağ'ına saldırdı Ermeniler. Bütün dünyanın gözü önünde hunharca, soykırıma giriştiler. Ayrım gözetmeksizin, yaşlı demeden, çocuk demeden, kadın demeden ellerine geçirdikleri 613 Türk'ü acımadan kestiler.

Azerbaycan'ın Hocalı kentine giren Ermeniler, 26 Şubat 1992'de insanlık tarihine kara bir leke olarak geçecek olan katliama imza atmıştı. Bölgedeki Rus 366. Alayını da desteğini alan Ermeniler, giriş-çıkışın kapandığı Hocalı'da sivil, kadın, çocuk, yaşlı ayırımı yapmadan resmi rakamlara göre 613 kişiyi katletmişti. Ölenlerin 83'ü çocuk, 106'sı kadın ve 7'ten fazlası ise yaşlıydı.

İşte bu vahşeti modern(!) dünya sadece seyretmekle yetindi. Tarihi ve bilimsel hiçbir gerçekliği olmayan sözde Ermeni soykırımını gündemlerinden düşürmeyen, her fırsatta ülkemizi vicdanlarda mahkum etmeye çalışanların, bu insanlık vahşeti karşısındaki suskunluğu çok manidardır.

Ayrıca ülkemiz içerisinde de faaliyet gösteren bir takım sözde sivil toplum kuruluşlarının ülkemiz aleyhine olan her girişimi hararetle sahiplenirken, Hocalı'da katledilen soydaşlarımızı ve o acı gerçeği görmezden gelmelerini de milletimiz ve tarih çok iyi değerlendirecektir.

"Milli Marşımızın 87. Kabulünün Yıldönümünü Kutluyoruz

HAYATI

İstiklâl Marşı şâiri. 1877 yılında İstanbul'da doğdu. Annesi Emine Şerife Hanım, babası Temiz Tâhir Efendidir. İlk tahsiline Emir Buhâri Mahalle Mektebinde başladı. İlk ve orta öğrenimden sonra Mülkiye Mektebine devam etti. Babasının vefâtı ve evlerinin yanması üzerine mülkiyeyi bırakıp Baytar Mektebini birincilikle bitirdi. Tahsil hayâtı boyunca yabancı dil derslerine ilgi duydu. Fransızca ve Farsça öğrendi. Babasından Arapça dersleri aldı.

Zirâat nezâretinde baytar olarak vazife aldı. Üç dört sene Rumeli, Anadolu ve Arabistan'da bulaşıcı hayvan hastalıkları tedâvisi için bir hayli dolaştı. Bu müddet zarfında halkla temasta bulundu. Âkif'in memuriyet hayatı 1893 yılında başlar ve 1913 târihine kadar devam eder.

Memuriyetinin yanında Ziraat Mektebinde ve Dârulfünûn'da edebiyat dersleri veriyordu.

1893 senesinde Tophâne-i Âmire veznedârı M. Emin Beyin kızı ismet Hanımla evlendi.

Âkif okulda öğ- rendikleriyle yetinmeyerek, dışarıda kendi kendini yetiştirerek tahsilini tamamlamaya, bilgisini genişletmeye çalıştı. Memuriyet hayatına başladıktan sonra öğretmenlik yaparak ve şiir yazarak edebiyat sâhasındaki çalışmalarına devam etti. Fakat onun neşriyat âlemine girişi daha fazla 1908'de İkinci Meşrutiyetin îlânıyla başlar. Bu târihten itibaren şiirlerini Sırât-ı Müstakîm'de neşretmeye başladı.

Âkif, yazı ve şiirlerini hiçbir zaman geçim kaynağı olarak görmedi. Buna rağmen onu memlekete tanıtan, halka sevdiren asıl vasfı şâirliğidir.

Birinci Cihan Harbi sırasında Berlin ve Necid'e (Arabistan) gitti. Çanakkale harbi, onun Berlin seyahati sırasında meydana gelmiş, şâir o günlerin ıstırap ve heyecanını orada yaşamıştır. Şâir, bu iki seyâhatiyle ilgili Berlin Hatıraları ve Necid Çöllerinden Medîne'ye adlı eserlerini yazmıştır. Harbin son senesinde, çok sevdiği dostu İsmail Hakkı İzmirli ile Lübnan'a gitti.

Cihan Harbi 1918'de imzâlanan Mondros Mütârekesi ile nihayete erdikten sonra, galip devletler Türk vatanını parçalamak ve paylaşmak için dört taraftan saldırmağa başlamışlardı. Harpten son derece bitkin bir halde çıkan Türk milleti, vatanını müdâfaa için silâha sarıldı. Âkif, vatan müdâfaasının ehemmiyetini anlatmak için hutbelerle halkı, istiklâlini muhâfaza etmek için savaşmaya çağırdı. Anadolu'da millî mücâdele rûhunun yayılması üzerine, Anadolu'ya iltihâka karar verdi.

İstanbul'dan deniz yoluyla İnebolu'ya çıktı. Oradan Ankara'ya hareket etti. Konya isyanı üzerine Konya'ya gidip, ayaklanmanın bastırılmasında mühim rol oynadı. Sonra tekrar Ankara'ya döndü. Ankara'dan Kastamonu'ya giderek Nasrullah Câmiinde verdiği vaazlar neşredilerek memleketin her tarafına dağıtıldı. Sonra Ankara'ya döndü.

1920 târihinde Burdur Mebusu olarak Birinci Büyük Millet Meclisine seçildi. 17 Şubat 1921 günü İstiklâl Marşı'nı yazdı. Meclis 12 Martta bu marşı kabul etti.

Zaferden sonra İstanbul'a geldi. Abbâs Halîm Paşanın dâveti üzerine 1923'te Mısır'a gitti. O kışı Mısır'da geçirip, baharda döndü. Artık her yıl kışı Mısır'da, yazı İstanbul'da geçiriyordu. Halîm Paşa geçimini karşılamayı taahhüt etti. Ertesi yaz İstanbul'a dönünce Diyanet İşleri Riyâseti tarafından Kur'ân-ı kerîmi tercüme etme vazifesi verildi. Âkif yıllarca çalıştı. Sonunda bu konudaki ilmî kifâyetsizliğini anlayarak vazgeçti.

1926 yılından îtibâren Mısır Üniversitesinde Türkçe dersleri verdi. Derslerden döndükce Kur'ân-ı kerîm tercümesiyle de meşgul oluyordu, fakat bu sırada siroza tutuldu. Önceleri hastalığının ehemmiyetini anlayamadı ve hava değişimiyle geçeceğini zannetti. Lübnan'a gitti. Ağustos 1936'da Antakya'ya geldi. Mısır'a hasta olarak döndü.

Hastalık onu harâb etmiş, bir deri bir kemik bırakmıştı. İstanbul'a geldi. Hastanede yattı, tedâvi gördü. Fakat hastalığın önüne geçilemedi. 27 Aralık 1936 târihinde vefat etti. Kabri Edirnekapı Mezarlığındadır.

Şahsiyeti: Mehmed Âkif'in Sırât-ı Müstakîm ve onun devâmı olan Sebîl-ür-Reşâd mecmuasında çıkan yüz kadar muhtelif makalesi, elli kadar tercümesi ve şiirleri vardır. Fakat Âkif günümüzün hatta Türk târihinin en önde gelen destan şâirlerinden biridir. Şiirleri edebiyat târihimizde büyük önem taşır.

Şiirlerinde bâzan düşünce, bâzan duygu ön plandadır. Aruzu en güzel şekilde kullanan şâirlerdendir. Şiirlerinde bir taraftan hürriyet, doğruluk, samimiyet, vatanseverlik, adâlet, istiklâl gibi ahlâkî kıymetleri telkin ederken, diğer taraftan cemiyetlerin çökme sebebi olan riyakârlık, münâfıklık, korkaklık, dalkavukluk, tembellik, zulüm gibi fenalıklara şiddetle hücûm eder.

Mehmed Âkif yaşadığı devri bütün genişlik ve derinliği ile şiirlerinde yansıtmaya çalışmış bir Türk şâiridir. Yirminci yüzyılın ilk çeyreğinde Türk milletinin içinde bulunduğu acıları, sevinçleri, ümidleri ve hayal kırıklıklarını manzum bir târih, bir roman, bir hikâye, bir destan havası içinde anlatmaya çalışmıştır. Eserlerindeki kişiler de aydın, cahil, yobaz, züppe, şehirli, dinli, dinsiz, sarhoş, gariban, külhanbeyi vs. gibi cemiyetin hemen her kesiminden insanlardır. Çevre olarak da saray, konak, câmi, sokak, bayram yeri, mevlit cemiyeti, savaş yeri, mahalleler, köhne evlerin odaları, oteller vs. şeklinde yaşadığı devrin bütün husûsiyetlerini aksettiren yerleri seçmiştir. Çalışma tarzı olarak, önce görüp incelemeyi, not ederek veya aklında tutarak ve sonra şiir taslakları kurup, onun üzerinde çalışmayı prensip edinmiştir. Müşâhade ve kompozisyona büyük önem vermiştir. Şiirinde kapalılık yok gibidir. Her şeyi açık açık yazmaya çalışmış, mübhem duygular-

dan, yüce ve fizik ötesi mefhumlardan ve süslü hayallerden uzak durmuştur. Kişilerini ve çevreyi resimvâri ve heykelvâri tasvirlerle anlatmıştır. Mehmed Âkif, muhtevâ yönünden edebî ekollerden realist, biçim verdiği değer bakımından parnasçı ve bâzı şiirlerinde de naturalist bir hava içindedir. Şiirlerinde şahsî üzüntüleri, arzu ve istekleri yok gibidir. Toplumun dertlerini konu edinmiş, onlar adına gülmeye ve ağlamaya çalışmıştır. Kötülerle, fakirlikle ve gerilikle mücadele esas gâyesidir.

Âkif, ahlâksız edebiyata düşmandır. Samimiyetsiz, sahte ve taklitçi olanları sevmemiştir. Şiirlerinde halk deyimleri, atasözleri, halk kelimeleri bol bol yer alır.

Şiirleri manzum hikâyeler, hitâbet şiirleri, lirik şiirler ve taşlama şiirleri şeklinde sınıflandırılabilir. Bunlardan manzum hikâyeleri sosyal konulu, hitâbet şiirleri didaktik muhtevalı, lirik şiirleri vatanî, millî ve dînî coşkunluklarla dolu, taşlama şiirleri de şakadan hicve kadar uzanan tenkitleriyle doludur.

Mehmed Âkif şiirlerini çoğunlukla kuralsız nazım şekliyle yazmıştır. Vezin olarak yalnız aruzu kullanmış, ama heceye de karşı olmamıştır. Üslûbu, şiirlerindeki olaydan ve fikirden daha önce göze çarpar. Süse ve yapmacığa kaçmadan yaşayan halk ifâdeleriyle kurulmuş, çekici bir anlatışı vardır. Halk dili ve üslûbunu hemen her şiirinde kullanmasına rağmen, bu konuda en çok muvaffak olduğu eseri Âsım oldu. Bol fiil ve sıfat kullandığı şiirlerinde aşırı sadelikten ve yapma dilden kaçınmış, Servet-i Fünûncuların ağır ve cansız lisanından da uzak durmuştur.

Şiirlerinde tahkiye, tasvir, hitap, muhâvere gibi bütün anlatım yollarını başarıyla kullanmıştır. Bilhassa muhâvere (karşılıklı konuşma) anlatım yolu onun şiirlerinin en önde gelen özelliklerinden olmuştur. İç âhenk, daha çok lirik şiirlerinde görünür. Fazla mecaz kullanmaktan kaçınmıştır.

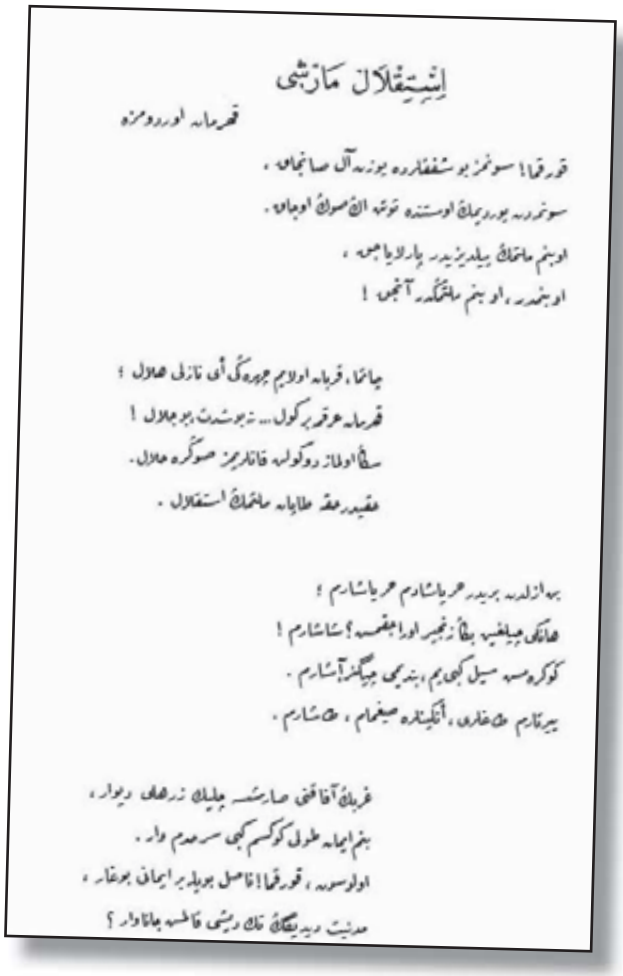
Memleketin sosyal meseleleri, şâhit olduğu elem verici olaylar ve çilekeş Anadolu insanları-

Mehmed Âkif'e niçin İstiklâl Marşı'nı Safahât'ına koymadığı sorulduğunda o büyük insan, "O benim değildir. Ancak milletimindir." diye cevapta bulunmuştu. Akif, 500 lira olan ödülü fakir çocuk ve kadınlara örgü öğretmek, bir geçim sağlamak gayesiyle faaliyette bulunan Darü'l-Nisaiyye'ye bağışlamıştır. Bu büyük insan bu bağışta bulunurken Ankara'nın o yakıcı soğuklarında bir arkadaşının paltosunu dönüşümlü giyerek dışarı çıkabiliyordu.

nın hâlini sık sık şiirlerine konu edinerek ele almış, duygu ve düşüncelerini samimi ifâdesiyle dile getirmiş, çâre için çeşitli teklifler öne sürmüştür. Osmanlı Devletinin Tanzimâtın îlânıyla başlayan, meşrutiyet îlânlarıyla devam eden ve İttihat ve Terakki Partisinin iktidârı zamanında son hadde vardırılan yıkılışa götürücü hareketlerle kısa zamanda târih sahnesinden silinmesi, dünyâdaki Müslümanların ilim ve teknikte Avrupa'dan geri kalmış olması ve başsız kalarak herbirinin ayrı ayrı yollar tutup parçalanmaları karşısında, feryâd edici şiirleri vardır.

Mehmed Âkif milletini ve dînini seven, insanlara karşı merhametli bir mizaca sâhip, şâir tabiatının heyecanlarıyla dalgalanan, edebî bakımdan kıymetli şiirlerin yazarı meşhur bir Türk şâiridir. İstiklâl Marşı şâiri olması bakımından da "Millî Şâir" ismini almıştır.

İSTİKLAL MARŞININ KABULÜ 12 MART 1921

İstiklal Marşımız, yurdumuzun düşman işgaline uğradığı felaket günlerinde hazırlandı. Saldırgan düşmana karşı Anadolu'da tutuşan heyecanı koruyacak; vatan sevgisini ve inancı canlı tutacak bir marşın hazırlanması düşüncesi Milli Eğitim Bakanlığı bir yarışma düzenledi. Beğenilen güfte için 500 lira ödül verilecekti. Yarışma için 734 şiir gönderildi. Bir kurulca bunlar titizlikle incelenip 6 tanesi ayrıldı. Ama hiçbiri beğenilmedi; marş olacak değerde bulunmadı. O zaman Burdur Milletvekili olan Mehmet Akif'in para ödülünden rahatsızlık duyduğu için yarışmaya katılmadığı öğrenildi. Dönemin Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi şairin Meclis'teki sıra arkadaşı Balıkesir Milletvekili Hasan Basri Bey'in yardımını istedi.

Hasan Basri Bey bundan sonrasını şöyle anlatıyor:

-''Akif Bey'in yanımda olduğu bir zaman,elime bir kağıt parçası alarak,onun dikkatini çekecek bir tarzda yazmaya başladım.

-Ne yazıyorsun?

-Marş…İstiklal Marşı yazıyorum.

-Yahu sen ne adamsın? Seçilecek şiire para ödülü verileceğini bilmiyor musun? içinde para olan bir işe nasıl katılıyorsun?

-Yarışma kaldırıldı? Seçilecek şiire ne para verilecek, ne de her hangi bir ödül. Milli Eğitim Bakanı bana güvence verdi.

-Ya, o halde yazalım.

İşte böylece yazılmaya başlanan ve 48 saatte bitirilen İstiklal Marşı, imzasız olarak Milli Eğitim Bakanlığının seçici kuruluna sunuldu. Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi, daha önce seçilen 6 şiirle birlikte yeni şiiri Ordu Komutanlarına gönderdi. Onlardan, şiirlerin askerlere okunmasını, beğenilenleri sıralamalarını istedi. Komutanlar, kısa sürede sonucu bildirdiler: Hepsi de Mehmet Akif'in şiirini birinci sıraya almıştı. Bundan sonraki iş, İstiklal Marşı'nın T.B.M.M'ne getirip kabul ettirmekti. Marş, ilkin Meclis'in 1 Mart 1921 günü yaptığı ikinci oturumunda ele alındı. Başkan Mustafa Kemal'in söz vermesi üzerine Hamdullah

Suphi kürsüye gelerek, sık sık alkışlarla kesilen şiiri okudu ve son seçimin Meclis'e ait olduğunu söyledi. O gün oylama yapılmadı. Şiirle ilgili konuşmalar ve oylama, Meclis'in 12 Mart 1921 günü öğleden sonraki oturumunda yapıldı. Bazı milletvekilleri, bir komisyon kurularak şiirin yeniden incelenmesini, bazıları da hemen görülüp karara bağlanmasını istediler. Uzunca tartışmalardan sonra, şiirin kabulü için verilen 6 önerge benimsendi ve İstiklal Marşı çoğunlukla kabul edildi.

Şiirin bestelenmesi için açılan ikinci yarışmaya 24 besteci katıldı. 1924 yılında Ankara'da toplanan seçici kurul, Ali Rıfat Çağatay'ın bestesini kabul etti. Bu beste 1930 yılına kadar çalındıysa da 1930 da değiştirilerek Cumhurbaşkanlığı orkestrası şefi Osman Zeki Üngör'ün 1922 de hazırladığı bugünkü beste yürürlüğe kondu. Marşın armonilenmesini Edgar Manas, bando düzenlemesini İhsan Servet Künçer yaptı.

DEVRE : I CİLT : 9 İÇTİMA : 2

T. B. M. M.

ZABIT CERİDESİ

Altıncı İçtima

12 . III . 1337 Cumartesi

Mündereeat

REİS — Bu takriri kabul edenler, yani Mehmet Akif Beyefendi tarafından yazılan marşın İstiklâl Marşı olmak üzere tanınmasını kabul edenler lûtfen el kaldırsın. Ekseriyeti azîme ile kabul edildi.

I : 6 12 . 3 . 1337 C : 2

MÜFİT Ef. (Kırşehir) — Reis Bey yalnız birşey arzedeceğim. Hamdullah Suphi Beyin bu marşı bu kürsüden bir daha okumasını rica ediyorum. (Gürültüler).

REFİK B. (Konya) — Milletin ruhuna tercüman olan işbu İstiklâl Marşının ayakta okunmasını teklif ediyorum.

REİS — Müsaade buyurunuz efendim. Heyeti muhtereme bu marşı kabul ettiğinden tabii resmî bir İstiklâl Marşı olarak tanınmıştır. Binaenaleyh ayakta dinlememiz icabeder. Buyurunuz efendiler;

(Hamdullah Suphi Bey İstiklâl Marşını kürsüde okudu, âzayi kiram kaimen sürekli alkışlar arasında dinlediler) :

İSTEK DIŞI ATAMALARA DAVA AÇTIK

Türk Eğitim Sen her alanda insan hakları ihlallerine karşı koyan ve bu konuda duyarlı toplum yaratmayı amaçlayan toplumsal sendikacılık yapmaktadır.

Türk Eğitim-Sen, doğrudan haklıdan yanadır. Yanlışa karşı cesaretli bir davranış sergileyen gerçek anlamda sendikacılık yapan bir hareketin adıdır.

Türk Eğitim-Sen öncelikli olarak, çatışma yerine uzlaşmayı, kavga yerine diyalogu seçen, ancak hak alma ve hak aramada, kararlı, ilkeli, mücadeleci sendikal en büyük gücün adıdır.

Eğitim çalışanları huzurlu, mutlu olmak istiyor. Her gün yeni yeni sorunlarla karşılaşmak istemiyor. Moral bozukluğu ile çalışmanın, öğrencileri de etkileyeceğini düşünüyor, Ülke yöneticilerine güvenmek istiyor.

Okul Öncesi Öğretmenliği, Çocuk Gelişimi ve Eğitimi alanlarında görev yapan öğretmenlere cebren uygulanmak istenen atamalara Danıştay'da dava açtık.

İstiyoruz ki; bundan sonra Milli Eğitim Bakanlığını mahkemelere şikayet etmeyelim. Eğitim çalışanlarının huzurlu olmasını istiyoruz. Onların huzurlu olması demek, sağlıklı nesiller yetişecek demektir.

DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA
Yürütmenin Durdurulması İstemlidir

DAVACI : Türk Eğitim Sen (Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)

VEKİLİ : Av. Ömer SARPDAĞ
Av. Hatice AKALAN

DAVALI : Milli Eğitim Bakanlığı

T.KONUSU: Davalı idarece tesis edilen "Alan Değişikliği" konulu 31.01.2008 tarih ve B.08.0.PGM.0.23.05.04/6116 Sayılı İşlem a) "Mezuniyetleri okul öncesi öğretmenliğine kaynak olanlar Okul Öncesi Öğretmenliğine," ve b) "Çocuk gelişimi ve Eğitimi alanına kaynak gösterilenler Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Öğretmenliğine, " ve c) Yukarıda sayılan kurumlar dışında kalan ilköğretim okulları ile anaokullarında görev yapan ve Talim Terbiye Kurulunun daha önceki kararları kapsamında; Okul Öncesi, Çocuk Gelişimi ve Eğitimi ile Talim ve Terbiye Kurulunun 12/07/2004 tarih ve 119 sayılı kararına göre Okul Öncesi Öğretmenliği/Çocuk Gelişimi ve Eğitimi alanlarına atanmış olanların Okul Öncesi Öğretmenliğine," ibarelerinin Yürütülmesinin Durdurulması ve devamında İptali dileklerimizin sunulmasından ibarettir.

T.TARİHİ : 31.01.2008'dir.

İZAHAT : Davalı idare 29.01.2008 Tarih ve 5880-5882 Sayılı Makam Onayları ile 31.01.2008 tarih ve 6116 sayılı işlem tesis etmiştir. Bu anlamda dava konusu "Alan Değişikliği" konulu 31.01.2008 tarih ve B.08.0.PGM.0.23.05.04/6116 Sayılı İşlem a) "Mezuniyetleri okul öncesi öğretmenliğine kaynak olanlar Okul Öncesi Öğretmenliğine," ve b) "Çocuk gelişimi ve Eğitimi alanına kaynak gösterilenler Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Öğretmenliğine, " ve c) Yukarıda sayılan kurumlar dışında kalan ilköğretim okulları ile anaokullarında görev yapan ve Talim Terbiye Kurulunun daha önceki kararları kapsamında; Okul Öncesi, Çocuk Gelişimi ve Eğitimi ile Talim ve Terbiye Kurulunun 12/07/2004 tarih ve 119 sayılı kararına göre Okul Öncesi Öğretmenliği/Çocuk Gelişimi ve Eğitimi

alanlarına atanmış olanların Okul Öncesi Öğretmenliğine," ibarelerinin yürütülmesinin durdurulması ve devamında iptali hakkaniyet gereği olacaktır. Şöyle ki; Dava konusu yazıya göre Okul Öncesi / Çocuk Gelişimi ve Eğitimi öğretmeni olarak görev yapan öğretmenlerin kararnameleri yeniden düzenleneceğinden bahsedilmektedir. Daha önce Atama Alanı Okul Öncesi/Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Öğretmenliği olan öğretmenler Kız Meslek Liselerinin Çocuk Gelişimi Bölümlerinde de görev yapabilmekte iken bundan böyle bu öğretmenlerden Okul Öncesi Öğretmenliği olarak değiştirilen öğretmenler sadece Okul Öncesi (Anasınıfı ve Anaokullarında) görev yapabilecekler. Tamamen davalı idarenin keyfiyeti ile yüzlerce eğitim çalışanı mağdur olmuş, istekleri dışında atamaları yapılmıştır. İdare tüm iş ve işlemlerinde öncelikli olarak personelini düşünmeli ve personeli tepeden inme kurallar ile yapmak istemedikleri bir değişikliğe zorlamamalıdır. Eğitim çalışanları Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılan düzenlemeler çerçevesinde başvurularını yapmış ve yine Milli Eğitim Bakanlığı tarafından usulüne uygun bir şekilde atamaları yapılmıştır. Yapılan uygulama teorik olarak doğru görülse dahi bu uygulama kazanılmış hakların ihlalidir. Davalı idarenin bu ve buna benzer uygulamaları eğitim çalışanları arasında huzursuzluklara yol açmakta ve eğitim çalışanlarının verimli çalışmalarını neredeyse imkânsız hale getirmektedir.

2) 17.09.2007 tarih ve 155 sayılı Talim Terbiye Kurul Kararı "Geçici Madde 16- (Ek:17/09/2007 tarihli ve 155 sayılı Talim ve Terbiye Kurulu Kararı Bu Kararın yürürlüğe girmesi ile öğretmenliğe kaynak teşkil eden yükseköğretim programları arasından çıkarılan programlara devam eden veya bu programlardan mezun olanların atanmalarına devam edilir." Denilmektedir. Görüleceği üzere kurul kararında da kazanılmış haklar korunmuştur. 17.09.2007 tarih ve 155 sayılı Talim Terbiye Kurul Kararıyla yapılan Okul Öncesi Öğretmenliği/Çocuk Gelişimi ve Eğitimi alanı Okul Öncesi ve Çocuk Gelişimi ve Eğitimi olmak üzere iki alana ayrılmış olması daha önce yapılan atamalarda alan değişikliğine gitmeyi değil bundan sonra yapılacak olan atamalarda hüküm ifade etmektedir. Bu karar çerçevesinde bu öğretmenlerin İlsis kayıtlarındaki öğrenim bilgilerine göre, alanların belirlenmesi zorunlu hale gelmiştir ifadesi ile yapılan uygulama mantık çerçevesine sokulmaya çalışılsa da hiçbir mantık eğitim çalışanlarını tamamen idarenin yanlış uygulamaları sebebiyle mağduriyetine meydan vermemelidir.

3)Atandıkları dönemde atanma şart ve yeterliliği gösteren eğitim çalışanlarının yeni meydana gelen düzenleyici işlemlerle istekleri dışında atamalarının yapılması idare hukuku genel ilkelerinden olan kazanılmış hak ilkesine aykırılık teşkil etmektedir. Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğu zaman iş bu davayı açma zarureti hasıl olmuştur. Takdir şüphesiz yüce makamınızındır.

HUKUKİ SEBEPLER : DMK,İYUK, İlgili tüm yasal mevzuat

HUKUKİ DELİLLER: 31.01.2008 Tarih ve 6116 Sayı Alan Değişikliği Konulu İşlem

NETİCE-İ TALEP : Yukarıda arz ve izah edilen ve re'sen araştırılacak hususlarda dikkate alınarak ;

1)Davalı idarece tesis edilen "Alan Değişikliği" konulu 31.01.2008 tarih ve B.08.0. PGM.0.23.05.04/6116 Sayılı İşlem a) "Mezuniyetleri okul öncesi öğretmenliğine kaynak olanlar Okul Öncesi Öğretmenliğine," ve b) "Çocuk gelişimi ve Eğitimi alanına kaynak gösterilenler Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Öğretmenliğine, " ve c) Yukarıda sayılan kurumlar dışında kalan ilköğretim okulları ile anaokullarında görev yapan ve Talim Terbiye Kurulunun daha önceki kararları kapsamında; Okul Öncesi, Çocuk Gelişimi ve Eğitimi ile Talim ve Terbiye Kurulunun 12/07/2004 tarih ve 119 sayılı kararına göre Okul Öncesi Öğretmenliği/Çocuk Gelişimi ve Eğitimi alanlarına atanmış olanların Okul Öncesi Öğretmenliğine," ibarelerinin Yürütülmesinin Durdurulması ve devamında İptaline,

2)Yargılama harç, masraf ve ücreti vekaletin karşı yan üzerinde bırakılmasına karar verilmesini, gereğini bilvekale saygılarımla arz ve talep ederim.

Davacı Türk Eğitim –Sen

İSTEK DIŞI ATAMALARA BİR DAVA DAHA

Milli Eğitim Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğü'nün 04 Şubat 2008 Tarih ve 7282 Sayılı genelgesinde; görev yaptığı eğitim kurumlarında alanlarında ders yükü bulunmayan öğretmenler, Bakanlıkça atandıkları alanlar esas alınarak bu alanlarda ders yükü bulunan eğitim kurumlarına atanacaklardır.

Genelgenin yürütmesinin durdurulması ve iptali konusunda Danıştay'a dava açtık.

Örnek:20-25 yıldır Matematik, Edebiyat, Türkçe, Sosyal Bilgiler vb. derslerine giren Eğitim Enstitüsü mezunu olan öğretmenler ne olduysa bugün alanlarında görev yaptıkları okullarda ders yükü yok denilerek, farklı türdeki okullara atama kararnameleri çıkarılmıştır. Ortaöğretim Okullarında Matematik, Edebiyat, Biyoloji İlköğretim Okullarında Sosyal Bilgiler vb. dersler kaldırıldı da haberimiz mi olmadı. Böyle garip bir olay.

Uzun yıllardır Ortaöğretim ve İlköğretim Okullarında görev yapıp istekleri dışında görev yerlerinin değiştirilmesi öğretmen, öğrenci açısından ileride telafisi güç sorunları da beraberinde getirecektir.

DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA

"Yürütmeyi Durdurma Taleplidir"

DAVACI : Türk Eğitim Sen (Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)

VEKİLİ : Av. Ömer SARPDAĞ
Av. Hatice AKALAN

Konur Sok. 54/9 Bakanlıklar/ANKARA

DAVALI : Milli Eğitim Bakanlığı

Bakanlıklar /ANKARA

T. KONUSU: 04 Şubat 2008 tarih ve 7282 sayılı genelgenin "görev yaptığı eğitim kurumunda alanlarında ders yükü bulunmayan öğretmenler, Bakanlıkça atandığı alanlar esas alınarak bu alanlarda ders yükü bulunan eğitim kurumlarına ataması yapılacaktır." ve "….. atıl durumdaki bu öğretmenlerin öncelikle aynı eğitim bölgesinde veya ilçede Bakanlık atama alanında ihtiyaç bulunan eğitim kurumlarına, ihtiyaç bulunmaması hâlinde il içinde ihtiyaç bulunan diğer eğitim kurumlarına tercihleri de dikkate alınarak atamalarının yapılması, atananların yarıyıl tatilinin bitimine kadar tebliğ/tebellüğ işlemlerinin tamamlanması ve ilişiklerinin kesilerek atandıkları yeni eğitim kurumlarındaki görevlerine başlatılmaları sağlanacaktır." İbarelerinin yürütülmesinin durdurulması ve devamında iptali talebinden ibarettir.

ÖĞRENME TARİHİ :04/02/2008

AÇIKLAMALAR :Davalı idare tarafından muhtelif kereler alan değişikliği ile ilgili düzenlemeler yapılmış ve yargıya intikal etmiştir. Bu düzenlemeler Danıştay 2. Dairesi 2005/3561E sayılı dosya yüksek makamınızda halen ikame ile derdesttir. Her alan değişikliği söz konusu olduğunda kamuoyunda tepkilere yol açmıştır. Ancak davalı idare alan değişikliğinde ki ısrarını akıl almaz bir şekilde devam ettirmektedir. Yapılan uygulama hak ve adalete aykırı olarak düzenlemiş ve kazanılmış haklara saygı ilkesine aykırılık teşkil etmektedir. Şöyle ki;

1)Branş, öğretmen adayları ve öğretmenlerin mezun oldukları lisans düzeyindeki yüksek öğretim programına bağlı olarak atanabilecekleri öğretmenlikleri ifade eder. Eğitim çalışanları Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılan düzenlemeler

çerçevesinde başvurularını yapmış ve yine Milli Eğitim Bakanlığı tarafından usulüne uygun bir şekilde atamaları yapılmıştır. Öğretmenlerin diplomalarında mezun oldukları bölüm ve atanabilecekleri bölümler yine davalı idare tarafından önceden belirlenmiştir. Eğitim çalışanları prosedüre uygun bir biçimde başvuruda bulunmuşlardır. Yıllardır mesleklerini en iyi şekilde icra eden ve atandıkları bölümlerde uzmanlaşan öğretmenlerin habersiz ve dayatma yolu ile bu şekilde bir uygulamaya maruz kalmaları kabul edilemez. İlk bakışta iptali istenen ibarelerin yol açtığı mağduriyetler fark edilmese dahi iptali istenen ibarelerin iptali sağlanmazsa Eğitim Enstitüsü mezunu olan eğitim çalışanlarının yıllardır çalıştıkları ve uzmanlaştıkları branşlarının değişikliği söz konusudur. Eğitim Enstitüsü mezunu öğretmenler mesleklerinin 20-25 yılını doldurmak üzere olan emeklilikleri gelmiş yıllarını eğitim ve öğretime adamış kişilerdir. Bunca yıllık tecrübeleri görmezden gelinerek bambaşka bir müfreta sahip olan ilköğretimlerde görev almalarının hiçbir mantığı olmaz. Genelgede "görev yaptığı eğitim kurumunda alanlarında ders yükü bulunmayan öğretmenler" ibaresinden anlaşılacağı üzere bugüne kadar ders yükü olan ve yıllardır aynı okullarda görev yapan öğretmenlerin bu genelgeden sonra ders yükünün kalmaması da manidardır.

2)Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği Atama çeşitleri "MADDE 7- (1) Öğretmen kadrolarına atama çeşitleri şunlardır:

a) İlk atama,
b) Kurum içi ilk atama,
c) Kurumlar arası ilk atama,
ç) Açıktan atama,
d) Kurum içi yeniden atama,
e) Kurumlar arası yeniden atama,
f) Açıktan ilk atama."olarak belirlenmişti. Dava konusu ibareler ile yapılan atamalar bu sayılan atama çeşitlerinden hiç birine girmemektedir ve genelge ile yönetmeliğe aykırı olarak işlem tesis edilmektedir. Hiçbir kamu yararı hiçbir hizmet gereği kazanılmış haktan öncelikli değildir. Yıllardır görev yaptıkları branşlardan kendi istekleri dışında alınarak ilköğretimlere atanmaları hem eğitim çalışanlarını hem de öğrencileri mağdur edecektir.

3) Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğu zaman iş bu davayı açma zarureti hasıl olmuştur. Takdir şüphesiz makamınızındır.

HUKUKİ SEBEPLER: Anayasa, İYUK, Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmenlerinin Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği

HUKUKİ DELİLLER: Dava konusu Genelge, Danıştay İkinci Dairesinin 2005/3561E dosyası

SONUÇ VE TALEP :Yukarıda arz ile izahına çalıştığımız ve yüksek mahkemenin de re'sen gözeteceği sair hususlar nedeni ile;

1) 04 Şubat 2008 tarih ve 7282 sayılı genelgenin "görev yaptığı eğitim kurumunda alanlarında ders yükü bulunmayan öğretmenler, Bakanlıkça atandığı alanlar esas alınarak bu alanlarda ders yükü bulunan eğitim kurumlarına ataması yapılacaktır." ve "….. atıl durumdaki bu öğretmenlerin öncelikle aynı eğitim bölgesinde veya ilçede Bakanlık atama alanında ihtiyaç bulunan eğitim kurumlarına, ihtiyaç bulunmaması hâlinde il içinde ihtiyaç bulunan diğer eğitim kurumlarına tercihleri de dikkate alınarak atamalarının yapılması, atananların yarıyıl tatilinin bitimine kadar tebliğ/tebellüğ işlemlerinin tamamlanması ve ilişiklerinin kesilerek atandıkları yeni eğitim kurumlarındaki görevlerine başlatılmaları sağlanacaktır." İbarelerinin yürütülmesinin durdurulması ve devamında iptali'ne

2)Tüm yargılama har, masraf ve ücreti vekaletin karşı yan üzerinde bırakılmasını bilvekale saygılarımızla arz ile talep ederiz.

26/02/2008

Davacı(Türk Eğitim-Sen)Vekili
Av. Hatice AKALAN

Av. Ömer SARPDAĞ

Ek: Onanmış Vekaletname Sureti Deliller Bölümünde Sayılanlar

YURT DIŞINDA ÖĞRETMEN GÖREVLENDİRMEYE DAVA AÇTIK

Milli Eğitim Bakanlığı Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü Yurt Dışında Görevlendirilecek Öğretmenlerin Mesleki Yeterlilik Sınavı ve Temsil Yeteneği Mülakatı Kılavuzu gereği yurt dışında görevlendirilecek eğitim çalışanlarının görevlendirilmesi için En az lisans düzeyinde öğrenim görmüş olmak şartı hakkında Danıştay da dava açıldı.

DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA

Yürütmenin Durdurulması İstemlidir

DAVACI : Türk Eğitim Sen (Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası)

VEKİLİ : Av.Ömer SARPDAĞ

Av.Hatice AKALAN

DAVALI : Milli Eğitim Bakanlığı

T.KONUSU: Davalı idarece yayınlanan Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü Yurt Dışında Görevlendirilecek Öğretmenlerin Mesleki Yeterlilik Sınavı ve Temsil Yeteneği Mülakatı Kılavuzu sayfa 4'te yer alan Başvuru ve Görevlendirme İle İlgili Esaslar g. "En az lisans düzeyinde öğrenim görmüş olmak," ibaresinin öncelikle yürütülmesinin durdurulması ve devamında iptali dileklerimizin sunulmasından ibarettir.

T.TARİHİ : 14 / 01 / 2008'dir.

İZAHAT :

1) Davalı idarece, Bakanlık Makamının 19.04.2006 tarih ve 5855 sayılı onayı ile Merkezi Sistem Sınav Yönergesine göre hazırladığı Yurt Dışında Görevlendirilecek Öğretmenlerin Mesleki Yeterlilik Sınavı ve Temsil Yeteneği Mülakat Kılavuzunu yayınlamıştır.

2) Yurtdışında Görevlendirilecek Öğretmenlerin Sınavı ve Görevlendirme İçin Başvuruda Bulunacak Öğretmenlerde Aranacak Şartlar tek tek sayılmış olup, söz konusu şartlar içinde yer alan g." En az lisans düzeyinde öğrenim görmüş olmak," ibaresi hukuka aykırıdır.

3) Bilindiği gibi, Öğretmenlik, Devletin, eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleğidir. Öğretmenler bu görevlerini Türk Milli Eğitimin amaçlarına ve temel ilkelerine uygun olarak ifa etmektedirler.

Diğer taraftan,1739 Sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu başlık "Öğretmenlerin

nitelik ve seçimi" Madde :45/ son fıkra " Hangi derece ve türdeki, eğitim, öğretim, teftiş ve yönetim görevlerine, hangi seviye ve alanda öğrenim görmüş olanların ne gibi şartlarla seçilecekleri yönetmelikle düzenlenir." Denilmektedir.

Bu anlamda, Yurtdışında görevlendirilecek eğitim çalışanlarının sınavı ve görevlendirilmesi için aranacak şartların dava konusu kılavuzda yer alması normlar hiyerarşisine aykırıdır.

4) Diğer taraftan önceki yıllarda mezun olup da, lisans düzeyinde öğrenim görmeden öğretmenlik hak ve yetkisini kazanan bir çok eğitim çalışanı, lisans düzeyinde öğrenim görmemiş olması sebebiyle yurt dışında görevlendirilemeyecektir. Bu husus kazanılmış hak ilkesine aykırıdır.

5) Takdir Yüce Mahkemenize ait olmak üzere iş bu davanın açılması hasıl olmuştur.

HUKUKİ SEBEPLER : Mevzuat

HUKUKİ DELİLLER : T.C.Milli Eğitim Bakanlığı Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü Yurt Dışında Görevlendirilecek Öğretmenlerin Mesleki Yeterlilik Sınavı ve Temsil Yeteneği Mülakatı Kılavuzu

NETİCE-İ TALEP : Yukarıda arz ve izah edilen ve re'sen araştırılacak hususlarda dikkate alınarak ;

1) Davalı idarece yayınlanan Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü Yurt Dışında Görevlendirilecek Öğretmenlerin Mesleki Yeterlilik Sınavı ve Temsil Yeteneği Mülakatı Kılavuzu sayfa 4'te yer alan Başvuru ve Görevlendirme İle İlgili Esaslar g."En az lisans düzeyinde öğrenim görmüş olmak," ibaresinin öncelikle yürütülmesinin durdurulması ve devamında iptaline,

2) Yargılama harç, masraf ve ücreti vekaletin karşı yan üzerinde bırakılmasına karar verilmesini, gereğini bilvekale saygılarımla arz ve talep ederim.

20/02/2008

Davacı Türk Eğitim Sen Vekili

Av.Ömer SARPDAĞ

Av.Hatice AKALAN

Levent KURUOĞLU
Samsun 1 No'lu Şube Başkanı

"16 yılda geldim köyüme. Yetim Mehmet derler bana. 1891 (1308)'liyim. 89 yaşına vardım. Balkan'a, Rus'a gittim. Çanakkale'de çarpıştım." Bu cümleler 27 yıl önce düştü gazi Mehmet Yavaş'ın dilinden. Son cümlesi ise "Cenk için dolaştık dünyayı şöyle bir çevirdik. Hamdolsun."

1914'lü yıllarda Osmanlı, Avrupalıların deyimiyle Doğunun " Hasta Adamı" yorgun ve halsizdi. Daha yeni çıktığı Balkan Savaşının yaralarını saracak zaman bile bulamamıştı. 1911 Trablusgarp ve 1913 Balkan muharebeleri yenilgileri Osmanlı'nın adeta belini bükmüştü

Bulgaristan bağımsızlaşmış, Selanik, Girit, Ege Adaları Yunanistan'a kaptırılmıştı. İtalya Trablusgarp'ı ve Oniki Ada'yı ele geçirmiş; İngiltere Mısır üzerine protektora ilanının ardından Kıbrıs'ı ilhak etmişti.

En değerli ordularını bozgunda kaybetmiş; her türlü sanayiden yoksun gaz yağından iğnesine dışa bağımlı hale gelmiş; kapitülasyonlar altında ezilmişti. Halk ciddi bir yoksulluk içindeydi.Osmanlı İmparatorluğu bu içler acısı durumunda I.Dünya Savaşı'na 1914 yılının sonbaharında, Almanya'nın yanında katıldı. Osmanlı İmparatorluğu'nun savaşa katılmasıyla müttefiklerin gündemine, boğazlar meselesi gelmiş oldu.

İngiliz Donanma Bakanı Churchill, Çanakkale cephesinin açılmasında büyük çaba göstermiştir.

Gerçekten o, bu cephenin açılmasının baş mimari olmuş, Türklerin askeri gücünü ciddiye almamış, olayı basit ve sadece "sınırlı bir cezalandırma hareketi" olarak görmüştü. En güçlü ve modern silahlarla donatılmış zırhlılarının Boğaz'da görünüvermesiyle, Türklerin direnmekten vazgeçeceğini sanmıştı. Ancak, yanıldığını anladığında çok geç olacaktı.

18 Mart 1915'te yaklaşık bir aydır sürekli olarak bombaladıkları boğazın her iki tarafındaki Türk tabyalarının artık karşı koyamayacak hale geldiğini düşünen İtilaf Devletleri dünya savaşının en büyük ve en modern donanması ile boğazı geçme girişiminde bulunmuşlardır. Ancak kahraman Türk askerinin hayatını hiçe sayarak göğsünü siper etmesi sayesinde dünyanın en modern silah ve teçhizatıyla donatılmış düşman donanması, 7 modern savaş gemisini ve binlerce askerini, kaybederek geri çekilmek zorunda kalmıştır. Zira, gökten boşalırcasına yağan top ve şarapnel karşısında Mehmetçik, düşmanı denizden bir adım bile geçirmemeye yemin etmişti. Anadolu bozkırının çocukları binlerce yıllık tarihlerinden öğrendikleri hür olma becerileriyle zırhlı düşman gemilerine geçiş hakkı tanımamıştır.

Bunun üzerine 25 Nisan 1915 günü düşman kara kuvvetlerinin Gelibolu Yarımadasına Seddülbahir ve Arıburnu bölgesinde çıkarma harekatı ile kara savaşları başlamıştır. Deniz savaşında Nusrat mayın gemisinin gazabına uğrayanlar, Koca Yusuf'a 250 kiloluk topu 2 metre yükseğe kaldırtan imanı hesap edemeyenler Arıburnu'nda karaya çıkıp Conkbayırı Kocaçimen tepelerini kolayca alabileceklerini zannettiler. Halbuki onlar karşılarında Yarbay Hüseyin Avni Bey'in komutasında ki 57. alayın başta komutanları olmak üzere sancaktarına kadar 628 kişilik mevcudunun tamamının şehit olmak için onları beklediğinden habersizdiler.

Habersizdiler "Ömürlerinin on beşinci baharında Çanakkale'ye toprağa düşmek için gelenlerden yüzbaşı Mehmet Tevfik gibi eşine anasına babasına Arıburnu'nda ilk girdiğim müthiş muharebede sağ yanımdan ve pantolonumdan kurşun geçti, hamdolsun kurtuldum. Fakat bundan sonra gireceğim muharebelerden kurtulacağımdan ümidim olmadığından bir hatıra olmak üzere şu yazılarımı yazıyorum. diye başlayan mektupları kaleme alan ölüme iman etmiş bir milletten. Bilmiyorlardı bekli de unutmuşlardı Türklerin, pek çok özelliğinin yanı sıra, destan yazan bir millet olduğunu. Tarih boyunca yazılan destanlar zincirine altın bir halka eklemek için "Çanakkale Destanı"nı yazmak için geldiklerini. Anaların oğullarının başına kınalar yaktığını, kınalı kuzuların bir hilal uğruna şahadet şerbetini içmeye geldiğini. Bilselerdi gelir miydiler? Çoktan üsteğmen Zahid'in vasiyetini yazdığını… Gümüşhane'nin Şiran ilçesindendi Üsteğmen Zahid… Azizi-ye ilçesinin Kılıç Mehmet Bey köyünden Ahmet Efendi'nin kızı, eşi Hanife Hanım'a "Bu günlerde her zamankinden daha önemli muharebelere gireceğiz. Bilirsin, her muharebeye giren ölmez. Fakat eğer ben ölürsem sakın gam yeme... Beni ve seni yaratan Allah bizi nasıl dünyada birbirimize nasib etti ise, benden şehitlik rütbesini esirgemediği taktirde, elbette, ruhlarımızı da birbirine kavuşturur. Vatan yolunda şehit olursam bana ne mutlu. Ancak , sana bir vasiyetim var demişti.

Birincisi benim için kat'iyyen ağlama... İkincisi, eşyamın listesi ilişikte. Bunları sat, ele geçecek paradan "mihr-i muaccel" ve "mihr-i müeccel" ini al, üst tarafı ile bana bir mevlüt okut. Eğer bunlar sana borcumu ödemezse hakkını helal et ve ilk gece aramızda geçen sözü unutma..."

Çanakkale öyle bir savaştır ki dünyanın en güçlü silahlarına karşı bir milletin kanla yazdığı destanın adıdır. Sadece 19 Mayıs günü yapılan saldırılarda Türk tarafında 3 bin şehit, 6 bin yaralı olmasına karşın Anzaklarda ise 160 ölü, 468 yaralı vardı. 2. Tümen'in bazı alaylarının yer aldığı cephe uzunluğu 600 metre olup her 15 cm'ye bir asker düştüğü biliniyor. Her bir Türk askerine 95 adet mermi isabet etti. Bu saldırıda İstanbul Tıp Fakültesi öğrencileri (100 öğrenci) ile İstanbul Lisesi (50 öğrenci) öğrencileri de katıldı ve 3 saat içinde şehit oldular. Yaralara merhem sürecek, dertlere derman olacak doktor ve doktor adayları

vatanın bu onulmaz yarasına canlarıyla merhem, vatanın büyük derdine yine canlarıyla derman oldular. Bu sebeple İstanbul Tıp Fakültesi 6 yıl sonra 1921'de hiç mezun veremedi. O zamanın 1895 doğumlu aydınları ile okumuş ve nitelikli insanımız Çanakkale'de toprak oldular.

Viyana bozgunu ile başlayan gerilemenin son darbesini vurmak İstanbul'u almak Osmanlı İmparatorluğunu tarihe gömmek 1044 Dandanakan zaferiyle girdiğimiz 1071 malazgirt savaşıyla yurt yaptığımız Anadolu topraklarında Türk adına son vermek için gelmişlerdi Yinede kendilerinden emin değildiler Şairin "Eski dünya, yeni dünya, bütün akvam-ı beşer, Kaynıyor kum gibi, tufan gibi, mahşer mi hakikat mahşer. Yedi iklimi cihanın duruyor karşında, Avustralya'yla beraber, bakıyorsun Kanada! Çehreler başka, lisanlar, deriler rengarenk, sade bir hadise var ortada, vahşetler denk. Kimi Hindu, kimi yamyam, kimi bilmem ne bela" mısralarınla belirttiği gibi bütün dünyayı da toplayıp gelmişlerdi.

Yemen çöllerinde ihaneti, Balkanlarda mağlubiyeti görmüş Sarıkamış ta yüreğine kor düşmüş Türk Askeri var olmakla yok olmak arasında ki ince çizgide tarihe damga vurmak için gelmişlerdi. Modern silahları bırakın yeterli derecede tüfek, mermi dahi yoktu, her türlü askeri elbiseden yoksundular, şekersiz üzüm hoşafı ve tayından başka yiyecekleri de yoktu Ama Viyana kapılarına kadar taşıdıkları imanları Çin Seddinden Avrupa içlerine kadar nam salmış geçmişleri vardı. İnanmıştılar…

Müttefik Orduları Başkomutanı General Jean Hamilton günlüğünde "... Evet, insan ruhunu yenmek mümkün olmuyor. Dünyada hiç bir ordu bu kadar sürekli ayakta kalamaz. Sadece bugün 1800 şarapnel attık. Aylardan beri gece-gündüz savaş gemilerimiz mevzilerini bombalıyor. Son derece hırpalanmış Türkleri koruyan cenab-ı Allah'larından ayırmak için başka ne yapılabilir?" diyerek Türk ordusunun sarsılmaz imanı karşısında hayretini dile getirmişti.

Çanakkale de yaşanan; bir milletin, topyekun istiklalini yok etmeye gelenlere karşı, dini, dili örfü namusu ve istiklali için kan deryasında boğazlaşmasıdır. Anadolu insanının topyekun direnişidir. Bu ruhu, bu duyguyu o gün Yarbay Rütbesi ile Orduda Komutan olan Mustafa Kemal Atatürk bakın ne güzel izah ediyor. "Karşılıklı siperler arasında mesafemiz 8 metre, yâni, ölüm muhakkak. Birinci siperdekiler hiçbiri kurtulamamacasına kâmilen düşüyor, ikincidekiler onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar gıptaya değer bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz? Öleni görüyor, üç dakikaya kadar kendi öleceğini de biliyor, hiç fütur bile göstermiyor, sarsılmak yok!.. Okumak bilenler ellerinde Kur'ân-ı Kerîm, Cennete girmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler, Kelime-i Şahadet çekerek yürüyorlar. bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren sâyan-i hayret ve tebrik bir misaldir. Emin olmalısınız ki, Çanakkale muharebesini kazandıran bu yüksek ruhtur." Tamamı şehit düşen 57 alayın sancağı Avustralya Savaş Müzesi'nde sergilenmekte olup, altında yazılan şu ifadeler Çanakkale

destanının şahadetnamesi hükmündedir: "Bu alay sancağı Gelibolu savaş alanından getirilmiş ama esir edilememiştir. Çünkü Türk ordusunun milli geleneklerine göre sancak, alayın son eri ölmeden teslim edilemez. Bu sancak, sonuncu muhafızın da altında şehit olarak yattığı bir ağacın dalına asılı olarak bulunmuştur. Kahramanlık timsali olarak karşımızda duran bu Türk alay sancağını selamlamadan geçmeyiniz"

Avrupalı Humanitat gazetesinin muhabiri Valantin "Karlı bir gündü" diyerek başladığı hatıralarında şunları anlatacaktı: Çanakkale'ye çıktık, denizin kenarında rıhtım var. Orada 3 çocuk karda oynuyorlardı. Üzerlerinde sadece çuval var. Çuvalı tersinden, sağından, solundan delip çocukların başından geçirmişler. Üçü de soğuktan morarmıştı. 9-10 yaşlarında görünen birine,

"Babanız ne iş yapıyor?" diye sordum.
"Öldü" dedi.
"Nerede öldü, niye öldü?"
"Savaşta şehit olmuş"
"Size anneniz mi bakıyor?"
"Hayır annemiz de öldü", dediler
Peki size kim bakıyor, diye sorunca
"Bize ninemiz bakıyor" dediler ve derme çatma bir kulübe gösterdiler.

Ben Türk tarihini biliyorum. Bu kadar muhteşem bir tarih gelmiş bir torba kemik haline dönüşmüş, bu çuvallara girmiş, artık bu iş bitmiş, bu milletin dirilmesi mümkün değildir, diye düşünüyordum ki, o derme çatma kulübenin kapısı açıldı. İhtiyar bir kadın bastonuna tutunarak dışarı çıktı, çocukları çağırmaya başladı:

"Gazanfer, Muzaffer, Mücahit koşun yavrularım, çorba yaptım, için. ", O Anadolu ninesinin haykırdığı isimleri birer birer aklından geçirince "En mağlup zamanında bile çocuklarına Gazanfer (kükremiş arslan) Muzaffer (zafer kazanan) ve Mücahit (Allahın Askeri) ismi veren bir millet asla mağlup olmaz !" dedim.

Bu hatıra aslında sözün bittiği yerdir. Milli hafızamızın çağlar aşan doğal refleksidir. Çocuklarımıza tekrar tekrar anlatmamız gereken son derece önemli bir derstir. Türk evladı her santimetre karesinden bu gün bile kemik fışkıran bu topraklar için ölenlerin ne için öldüğünü unutmamalıdır. Dün dünyanın en modern silahlarıyla Çanakkale'yi geçemeyenler Kurtuluş savaşında hüsrana uğrayanlar daha sinsice planlarla ülkemizi ele geçirmek isteyeceklerdir. Dün Çanakkale de hep beraber kanımızı bu topraklar için dökmüşken bu gün içimize sokulan ayrılıkçı etnik nifaklara kanmadan Avrupa'nın dayatmalarına boyun eğmeden yaşamak zorundayız. Yoksa mahşer günü geldiğinde kınalı kuzuların yüzlerine nasıl bakabiliriz….

Yrd. Doç. Dr. M. Hanefi BOSTAN
İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı

YENİ VAKIFLAR KANUNU TÜRKİYE'Yİ BİR SÖMÜRGEYE DÖNÜŞTÜRÜYOR

İktidar, Başörtüsü konusundaki isabetli politikasının hemen ardından, yine tekrar eski huyuna dönmüş ve Türkiye'nin ve Türk milletinin başına bin türlü musibet ve sıkıntı getirecek bir konu olan, Vakıflar Kanunu'nda değişiklik öngören yeni kanunu çıkarmış bulunmaktadır.

Bu yazıda, Arkasında AB başta olmak üzere, Hükümet'in, karşılarında daima teslimiyetçi bir politika takip ettiği dış güç kaynaklarının dayatmalarının bulunduğu çok açık olan bu yeni kanuna dair görüşlerimizi üç ana başlık halinde ortaya koyacağız. İlk bölümde, Hükümet'in vakıflar meselesinde asıl olarak yapması gerektiği halde yapmadıklarına kısaca temas edecek ve ikinci bölümde, bunun tam aksine, şu ana kadar yaptıklarının kısa bir özetini verecek; üçüncü bölümde ise AB dayatmalarına kısaca temas edeceğiz.

I-Hükümet "Vakıflar" Konusunda Ne Yapmalı İdi ve Ne Yapmadı?

İlk olarak hemen belirtmek gereğini duymaktayız ki, Hükümet'in acilen ele alması icap eden konu, ülkemizdeki gayrimüslim vakıflara devlet içinde devlet statüsü kazandıracak dayatma hukukî düzenlemelere gitmek yerine, Yunanistan, Macaristan, Bulgaristan ve Romanya'da bulunan ve bu ülkelerin kamu gücü ile el koyduğu Türk vakıflarının içinde bulunduğu perişanlıklar ve her geçen gün üstlerine getirilen baskılarla ilgilenmek, onların dertlerine çare bulmak olmalıydı. Ne var ki, AKP, beş yılı aşkın iktidar döneminde olduğu gibi, bugün de hâlâ millî bir politika takip etmeme konusundaki aynı ısrarcı tutumunu devam ettirmekte olduğunu bu mesele münasebetiyle bir kere daha açıkça ortaya koymuş bulunmaktadır.

Nitekim Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin, AKP'nin Türkiye'nin ve Türklerin geleceğini kararacak teslimiyetçi yeni vakıf kanununu çıkarmak için "canla, başla" çalıştığı bu günlerden sadece bir hafta önce, Yunanistan Parlamentosu da, Batı Trakya'da bulunan Türk ve Müslüman cemaatin vakıfları ile ilgili kanunu 7 Şubat tarihinde kabul etmiş bulunmaktadır.

İşte bu noktada, AKP hükümetinin yeni vakıflar kanunu ile Yunanistan'ın yeni vakıflar kanununun karşılaştırılması çok düşündürücü ve çok acı sonuçlar vermektedir.

Şöyle ki:

1: Yunanistan'da çıkarılan yeni vakıflar kanunu, sadece Yunanistan'daki Müslüman Türk azınlık vakıflarını kapsamakta, AKP'nin yeni vakıflar kanunu ise tam aksine, Türkiye'deki bütün gayrimüslim vakıfları kapsamaktadır.

2. Yunanistan'da kabul edilen yeni vakıflar kanunu, Müslüman Türk cemaati tarafından seçilmiş müftülerin göreve getirilmesi uygulamasına son vermiş bulunmaktadır. Böylelikle, bugüne kadar kendi müftülerini ve dolayısıyla da kendi vakıf yöneticilerini kendileri seçebilen Türklerin ellerindeki bu haklarını gasp eden Yunanistan hükümeti, Türklerin temsilcilerini merkezden atayarak sıradan memur konumuna indirmiş ve kukla haline gelmiş bu memurları aracılığıyla, Türkler üzerinde bugüne kadar uyguladığından daha büyük baskılar kurmanın "yasal" – ama hukuk dışı - yollarını açmış ve Türk cemaatini iyice baskı altına almıştır.

3. Yunanistan'ın yeni vakıflar kanunu, mal ve gelirleri "vakıf" olarak tanımlamakta ve **"kâr amacı gütmeme"** şartını âmirdir. Hâlbuki buna karşılık, AKP'nin hazırladığı yeni vakıflar kanunu, cemaat vakıflarına kâr amacı güden **işletme ve iştirakler kurma serbestîsi** getirmektedir.

Bu vazıyette, AKP hükümetinin, ilkin, Türkiye'deki gayrimüslim vakıflar için fedakâra ne çalışmak yerine, kendi soydaşlarıyla ve onların gasp edilen haklarıyla ilgilenip bu haklarını aramak için her türlü politik yola başvurması ve sonra da "mütekabiliyet" prensibine göre, Yunanistan'ın kendi vatandaşları olan Müslüman Türk azınlığa yaptığının aynısını Türkiye'nin, en azından Rum asıllı gayrimüslim vatandaşlarına yapması gerektiği halde, dışarıdan gelen talimatlara harfiyen uygun olarak, yine tam aksini yapmış, gayrimüslim azınlık cemaatlere "özerklik", yani "devlet içinde devlet" statüsü kazandıracak düzenlemelere girişmiştir.

Bu baş belâsı olacak yeni düzenlemenin dış baskılarla ve özellikle AB baskısı ile yapıldığı gün gibi ortadadır. Çünkü azınlık vakıflarının yeniden ve bu şekilde düzenlenmesi konusu, "Avrupa Birliği Uyum Kanunları" çerçevesinde Türkiye'nin gündemine getirilmiştir. Hâlbuki AB'nin kendisinin, azınlık vakıfları ile ilgili bir müktesebatı yoktur; ama Türkiye üzerinde böyle bir uygulamaya gidilmesi konusunda, iktidarın teslimiyetçiliğinden istifade ederek, başarı elde etmiştir. Bunun sebebi gayet basittir: Avrupa Birliği'nin senelerdir peşinde koştuğu büyük bir davası vardır: Bir yandan, Türkiye'deki azınlıkları, kendi himayesinde, devlet içinde devlet konumuna getirmek ve diğer yandan da yeni azınlıklar yaratmak ve böylece ülkemizin parçalanmasına katkıda bulunmak.

İşte, iktidarın alet olduğu senaryo kısaca budur.

Şimdi bu senaryoya bakalım

II-Hükümet Yeni Vakıflar Kanunu İle Ne Yapıyor?

AKP hükümetinin büyük bir ihtirasla önce 2006'da Meclis'e getirdiği fakat Sayın Necdet Sezer'in vetosundan sonra bir müddet gündemden düşürdüğü, şimdi ise en müsait zaman olduğuna kanaat getirerek yıldırım hızıyla Meclis'ten çıkardığı dış dayatma kanununun, ülkemizin, milletimizin ve devletimizin geleceğini açıkça tehdit eden tuzaklarla, tehlikelerle dolu maddeleri özetle şöyledir:

İlk olarak ve hemen başlangıçta belirtilmesi gereken husus, yeni kanunun da özünü teşkil eden hususdur ki oda şudur:

1. Milletlerarası bağımsızlık ve egemenlik senedimiz olan Lozan Antlaşması hükümleri, bir daha geri getirilemeyecek şekilde delinmiş olacak; bağımsız ve egemen bir devlet olan Türkiye bu statüsünü önemli bir ölçüde kaybedecektir. Zira Türkiye kendi eliyle kendi ülkesinin içinde, bir yandan bütün vatandaşlık haklarına noksansız sahip iken diğer yandan, fazladan olarak, "öteki" vatandaşların sahip olmadığı ve dışarıya karşı taahhüt altına girilen, yani yabancı devletlerin müdahalesine yasallık tanıyan; ekonomik, kültürel ve politik açılardan, özel, imtiyazlı bir "gayrimüslim azınlık kitle" yaratmış olacaktır.

2. Bunun sonucu olarak, Türkiye bir yandan, biraz daha yabancı güçlerin kontrolüne girerken, diğer yandan da bir sû-i misal (kötü örnek) teşkil edecek olan bu kanunla ülkemiz içinde imtiyazlı statüye sahip başka "özel vatandaş" kitlelerinin ortaya çıkmasına da zemin hazırlamış olacaktır.

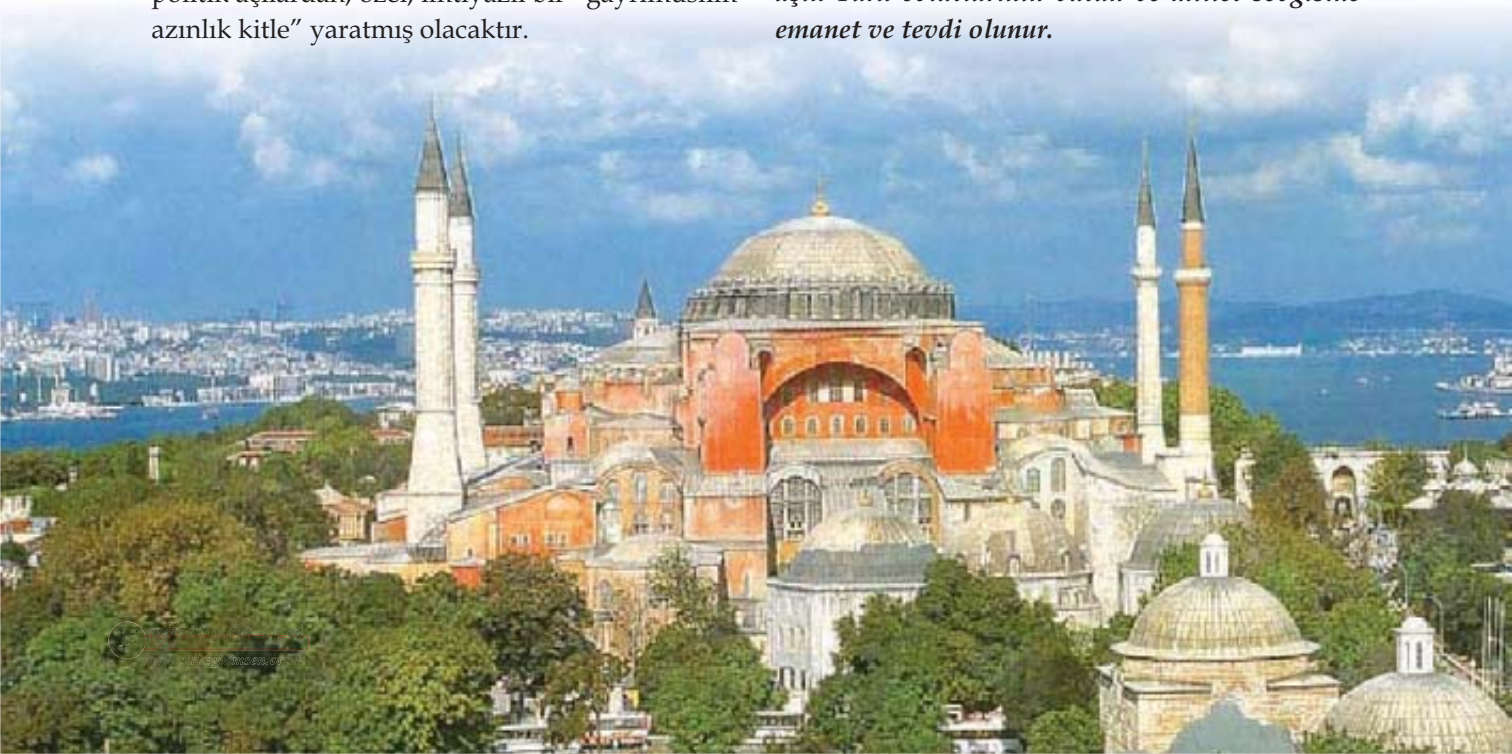
Açık bir zihne sahip herkesin kolaylıkla fark edeceği tuzaklarla dolu bu kanun, bu yüzden, yine bu iktidar zamanında daha önce TBMM'de kabul edilmiş olduğu halde, Kasım 2006'da Cumhurbaşkanı Sezer tarafından, ***"1982 Anayasası'nın Başlangıç bölümünde 'hiçbir etkinliğin... Türk ulusal çıkarlarının... Türklüğün tarihi ve manevi değerlerinin... Karşısında koruma göremeyeceği' belirtilmektedir. Yeni yasa bu vakıfların Lozan'da olmayan 'ekonomik ve siyasi güç' elde etmesine yol açacaktır"*** ifadeleriyle veto edilmişti.

Gerçekten de 1982 Anayasası'nın "Başlangıç" bölümündeki ifade aynen böyledir:

Hiçbir düşünce ve mülahazanın Türk milli menfaatlerinin, Türk varlığının, Devleti ve ülkesiyle bölünmezliği esasının, Türklüğün tarihi ve manevi değerlerinin, Atatürk milliyetçiliği, ilke ve inkılâpları ve medeniyetçiliğinin karşısında korunma göremeyeceği...

FİKIR, İNANÇ VE KARARIYLA anlaşılmak, sözüne ve ruhuna bu yönde saygı ve mutlak sadakatle yorumlanıp uygulanmak üzere,

TÜRK MİLLETİ TARAFINDAN, demokrasiye âşık Türk evlatlarının vatan ve millet sevgisine emanet ve tevdi olunur.

Ancak, şimdi yeni Cumhurbaşkanı'nın aynı hassasiyeti göstereceği de çok şüpheli görülmektedir.

Ve yine açıkça anlaşılan odur ki, İktidar için, ***"Türk milli menfaatleri, Türk varlığı, Devleti ve ülkesiyle bölünmezliği esası, Türklüğün tarihi ve manevi değerleri, Atatürk milliyetçiliği, ilke ve inkılâpları ve medeniyetçiliği"***, hiç de öyle, her şeyden evvel gelen temel değerler değilmiş; AB'den veya başka bir yerden bir dayatma geldiğinde pekâlâ gözden çıkarılabilirmiş.

Ancak, ne yazık ki, muhalefet ve vatansever kurumlar tarafından sürekli yapılan bütün olumlu ve samimî ikazlara ve ihtarlara hiç kulak asmayan AKP, Meclis'teki sayı üstünlüğüne dayanarak, iki gün önce, bu kanunun son derece kritik ehemmiyeti haiz iki maddesini kanunlaştırmış bulunuyor. Yeni kanunun, Vakıflar Kanunu'nun 25nci ve 26ncı maddesinde yaptığı değişikliklere göre:

1: Kurulacak yeni vakıflar, vakıf senetlerinde yazılı amaçlarını gerçekleştirmek üzere, Vakıflar Genel Müdürlüğüne beyanda bulunmak şartıyla şube ve temsilcilik açabilecek. Yabancılar, aynı zamanda Türkiye'de kurulan vakıfların yönetim organlarında da görev alabilecek.

2. Yeni kanun ayrıca, yabancıların, yani Türk vatandaşı olmayan kişilerin, Türkiye'de hukuki ve fiili mütekabiliyet esasına göre yeni vakıf kurabilmelerine imkân sağlıyor. Buna göre, Türk vatandaşı olmayan kişiler, Türkiye'de vakıf kurabilecek. Vakıflar mal edinebilecek, malları üzerinde tasarrufta bulunabilecek.

3. Vakıflar, yurtiçi ve yurtdışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan, aynî ve nakdî bağış ve yardım alabilecek, yurtiçi veya yurtdışındaki benzer amaçlı vakıf ve derneklere aynî ve nakdî bağış ve yardımda bulunabilecek. Amacını geliştirmeye yardımcı olmak veya gelir sağlamak amacıyla vakıflar, iktisadi işletme ve şirket kurabilecek, kurulmuş şirketlere ortak olabilecek.

4. Cemaat vakıflarının yöneticileri, cemaat mensupları tarafından, kendi aralarından seçilecek.

5. Yeni vakıfların kuruluşunda, gayesini gerçekleştirecek asgarî mal varlığı miktarı, mahkemece belirlenecek. Yeni vakıfların yönetim organı, vakıf senedine göre oluşturulacak ve bu vakıfların yönetim organlarında görev alanların "çoğunluğu"nun, Türkiye'de yerleşik bulunması gerekecek; yani bir kısmı – söz gelimi yarıdan bir kişi noksanı - Türk vatandaşı olmayabileceği gibi Türkiye'de yerleşik de olmayabilecek.

6. Kurucularının çoğunluğu yabancı olan vakıfların mal edinmesi, Tapu Kanunu'ndaki sınırlamalara göre yapılacak.

Hâlbuki önceki kanunda, bir vakıfta görev alabilmek için **Türk vatandaşı olma şartı** vardı ve bu da yabancıların Türkiye üzerinde söz sahibi olmasını ve müdahalede bulunmasını imkânsızlaştırıyordu. Şimdi Türk vatandaşı olma şartı kaldırılmış olduğuna göre, artık yabancıların kontrolüne girecek olan gayrimüslim vakıflar eliyle, Türkiye, bir müstemlekeye dönüşmüş olacaktır.

Toplumumuzun vakıflar konusunda hiçbir ihtiyacına cevap vermeyen bu kanun bu haliyle ülkemizin egemenliğini ihlâl edeceği gibi, üniter yapısını da kesinlikle sarsacak niteliktedir. Çünkü bu değişiklikler, yabancı güçlerin Türkiye üzerindeki her türlü emellerini gerçekleştirmede gayrimüslim vakıfları bir araç olarak kullanmalarına sonsuz imkânlar sağlamakta olduğu gibi, ülkemizin çözülmesini tetikleyecek başka kapıların da önünü açmaktadır.

Hükümet'in, bir sis bombası gibi kullandığı "başörtüsü" tartışmalarının hararetli gölgesine sığınarak, yangından mal kaçırırcasına çıkartmaya başladığı bu kanun, diğer taleplerin de önünü açacaktır ki bunlardan ikisi hemen ufukta bulunmaktadır: Halen yürürlükte bulunan Medeni Kanun'un 101/4 numaralı maddesi, çok açık bir biçimde, **"Belli bir ırk ya da cemaat mensuplarını desteklemek amacıyla vakıf kurulamaz"** hükmünü âmir bulunmaktadır. Ancak, mevcut kanunlarımıza göre, azınlıklar da dâhil olmak üzere, "vatandaşlarının eşitliği" esasına dayalı üniter bir

devlet olan Türkiye Cumhuriyeti'nin vatandaşlarının tamamı, diledikleri amaçları gerçekleştirmek üzere vakıf kurabilirler, ancak; "eşit vatandaşlık" esasını temel prensip edinmiş olan Türkiye Cumhuriyetinde ırk ve cemaat esasına dayanılarak, nasıl ki, siyasî parti, sendika ve dernek kurulamaz ise, vakıf kurulamaz olduğu hâlde, geçtiğimiz Cuma günü 25nci ve 26ncı maddelerde yapılan, yukarıda bahsettiğimiz tadilâtlar ile "belirli bir cemaat mensupları", yani **gayri müslim cemaatler** alenî olarak desteklenmektedir ki, böylelikle, bu tadilâtın oluşturacağı örnek diğer talepleri de karşılamak zorunda kalacak ve bunun sonucunda da, ülkemiz, **ırkçı** ve **gayrimüslimci** yapılanmalarla ipotek altına alınacak ve bölünme ve çözülme sürecine girecektir.

Ayrıca, kanun metninin bütününe bakıldığında görülmektedir ki:

1. Azınlık, yani gayri müslim vakıfları, Türkiye Cumhuriyeti'nin hiçbir makam ve mevkiinin iznine ihtiyaç olmadan, diledikleri gibi mal-mülk edinebilmelerinin, milletlerarası kurum ve kuruluşlar ile işbirliği yapabilmelerinin, üst kuruluş kurabilmelerinin ve istedikleri üst kuruluşa üye olmalarının önünde hiçbir engel bırakılmamaktadır.

2. Bundan başka, bu vakıflar, gelir sağlamak amacıyla istedikleri gibi işletmeler kurmalarına da sınırsız imkân verilmektedir.

Medeni Kanun'un 101/4 numaralı maddesindeki **"belli bir ırk ya da cemaat mensuplarını desteklemek amacıyla vakıf kurulamaz"** hükmü de geçersiz olacağından, yukarıda bahsettiğimiz ırkçı vakıflar da aynı haklardan sonuna kadar yararlanacaktır.

Bu vazıyete göre:

1. Gayrimüslimci yapılanmaların en önemlisi ve en tehlikesi de üç ana başlığa indirgenebilir:

1.1. Misyonerlik faaliyetleri resmen korunma altına alınacak ve böylece, Anadolu'nun Hıristiyanlaştırılması projesi, önünde hiçbir engel kalmayacağı için doludizgin faaliyette bulunacaktır.

1.2. Türk vatandaşı gayri müslimler, dış güçlerin de koruması altına girmiş, hukuken imtiyazlı bir statüye kavuşacakları için, Osmanlı'nın son döneminde karşı-karşıya kaldığımız benzeri bütün problemler çok daha büyümüş olarak önümüze konacak; dizlerinin üstüne çökertilmiş olan Türkiye bunlarla boğuşacak gücü bile kendisinde bulamayabilecektir. Keza, azınlık vakıflarına verilecek gayrimenkullerin sınırı ve sayısı kanunda belirtilmemiştir ki bu da, bu vakıfların ekonomik güçlerinin dış desteklerle akıl almaz boyutlara tırmanmasına açık kapı bırakacağı için, İmparatorluğun çözülüş döneminde görülen, devlete borç para vererek devletin üstünde hüküm kuran **Galata Bankerleri** gibi, karşı konulamaz bir güç kaynağını yaratacaktır.

1.3. Gözü kapalı – yoksa "bilinçli mi" deseydik? — verilen bu akıl almaz tavizler sonucunda, **Rum Ortodoks Kilisesi'nin, yani Fener Patrikhanesi'nin, Vatikan benzeri bir bağımsızlık statüsüne kavuşmasının ve Bizans hayallerinin kuvveden fiile çıkmaya başlamasının da önü alınamaz olacaktır**.

2. Irkçı yapılanmalar ise yine vakıflar aracılığıyla başlatılacak ve eli-kolu bağlı hale gelen Türkiye etnik-ırkçı vakıflar aracılığıyla yapılacak olan ırkçı siyasetlerin açıkça yapılacağı bir müstemlekeye dönüşecektir.

Yeni kanun, ayrıca, **"vakıflar arasında mal değişimi"nin önünün açılmasını** da öngörmektedir ki, bu durumda, zaten sırtını dışarıdaki siyasî ve ekonomik güç kaynaklarına dayayacak olan bu vakıfların, gerek siyasî ve gerekse de ekonomik olarak iyice karşı konulamaz bir güce ulaşacakları da açığa çıkmaktadır ki, bu durumda, **Azınlık vakfı olarak tanımlanmış olan 161 vakfın bu anlamda neler yapabileceğini ne denli güçlü hale gelebileceğini izaha bile gerek yoktur.**

Bütün bunların sonucu olarak, Türkiye, sağladığı malî desteklerle, bilhassa Ortadoğu'da, Kafkaslarda ve Ukrayna'da, **"Turuncu Devrimler"** olarak bilinen halk ayaklanmaları çıkaran, hükümetler devirerek Batı kuklası sömürge yönetim-

Yeni kanunla azınlık, yani gayri müslim vakıfları, Türkiye Cumhuriyeti'nin hiçbir makam ve mevkiinin iznine ihtiyaç olmadan, diledikleri gibi mal-mülk edinebilmelerinin, milletlerarası kurum ve kuruluşlar ile işbirliği yapabilmelerinin, üst kuruluş kurabilmelerinin ve istedikleri üst kuruluşa üye olmalarının önünde hiçbir engel bırakılmamaktadır.

leri kuran Amerikalı işadamı George Soros'un yeni tezgâhlarından birisi olmaya aday, kendisini savunma mekanizmaları çökertilmiş, geleceği kararılmış bir ülkeye dönüşecektir.

III-Hükümet'in Yeni Vakıflar Kanunu ve AB Dayatmaları

İktidara geldiği günden beri, Türk halkından aldığı büyük oy desteğine rağmen asıl olarak dış güçlerin ve bilhassa AB'nin desteğine halk desteğinden daha ziyade önem veren AKP'nin yeni vakıflar kanununun bu safhaya gelişinin kısa hikâyesi şöyledir:

1: İlk olarak **3. Uyum Paketi** ile Lozan Antlaşması'na, Anayasa'ya, Medeni Kanun'a, Tapu Kanunu'na ve Vakıflar Kanunu'na aykırı olarak, azınlık vakıflarının yeni taşınmaz mal edinmeleri sağlanmış;

2: **4. Uyum Paketi** ile o tarihe kadar, azınlık vakıflarına mal edinme izni Bakanlar Kurulu tarafından verilmekte iken bu izin Vakıflar Genel Müdürüne bırakılmış ve iş yönetmeliğe havale edilmiş;

3: 6. Uyum Paketi ile azınlıklara taşınmaz mal edinme için tanınan süre 18 ay daha uzatılmış;

4: 7. Uyum Paketi ile gayrimüslim cemaatlerin, yani "azınlık" vatandaşlarımızın vakıfları da dâhil olmak üzere vakıfların yabancı vakıflar ile olan ilişkileri İçişleri Bakanlığının önerisi ile Bakanlar Kurulu'nun iznine tâbi iken, Dışişleri Bakanlığı'nın görüşü alınmak suretiyle İçişleri Bakanlığının iznine bağlanmıştır.

5: 9. Uyum Paketi ile de bu son safhaya gelinmiş bulunmaktadır.

SONUÇ

Görüldüğü gibi; AKP'nin çıkardığı başladığı yeni vakıflar kanunu:

1. Gayrimüslim azınlık vatandaşlarımızı Türkiye içinde özel imtiyazlarla donanmış, ayrıcalıklı, üstün bir statüye getirmekte;

2. Olağan üstü ekonomik güç kaynaklarına sahip olma imkânları bahşetmekte;

3. Dış güçlerin himaye ve mandası altına sokmakta;

4. Devlet içinde devlet olmalarına zemin hazırlamakta;

5. Patrikhane'nin fiilen Vatikan benzeri bir din devleti şekline dönüşmesine hukukî zemin oluşturmakta;

6. Büyük ekonomik ve siyasî güç desteğine sahip olacak olan misyonerlik faaliyetlerine sonuna kadar kapıyı açmakta;

7. Irk esasına dayalı vakıf ve siyasî oluşumların alt-yapısını hazırlamakta;

8. Türkiye'nin bağımsız ve egemen, ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütün olma statüsünü ortadan kaldırmaktadır.

VAKIFLAR KANUNU YENİDEN ELE ALINMALI

Duyarlı tüm sivil toplum kuruluşları gibi eğitim çalışanlarının en büyük temsilcisi Türk Eğitim-Sen olarak çağrıda bulunuyoruz; vakıflar kanunu bu haliyle hem ülkemiz için bir güvenlik sorunu oluşturacak hem de toplumumuzdaki sosyal barışı olumsuz yönde etkileyecektir.

Vakıflara ait yeni düzenlemeler getiren 5555 sayılı Vakıflar Kanunu mevcut iktidar tarafından daha önce çıkarılmaya çalışılmış ancak bu yasanın 5, 11, 12, 14, 16, 25, 26, 41 ve 68. maddeleri 10. Cumhurbaşkanı tarafından Anayasa'nın 89. ve 104. maddeleri gereği tekrar görüşülmek üzere geri gönderilmişti. Aynı Kanun Taslağı iktidar tarafından 'bulanık suda balık avlarcasına' tekrar TBMM gündemine taşınmış ve yangından mal kaçırır gibi aceleyle çıkarılmıştır. Bu Kanun genel olarak hem Vakıf Kanunu'nu hem de Vakıflar Genel Müdürlüğünün görev ve hizmetlerini düzenlemektedir. İlk 27 maddesi vakıfları, diğerleri ise Vakıflar Genel Müdürlüğünü ilgilendirmektedir.

Bu kanunun ilk 27 maddesinde iki temel yaklaşım göze çarpmaktadır.

1- Medeni Kanunun kabulünden önceki vakıflarla Medeni Kanun'a göre kurulmuş vakıflar aynı statüde düzenlenmiştir,

2- Statüsü eşitlenen bu vakıfların yurt içi ve yurt dışında sınırsız bir örgütlenme, faaliyet ve bağış alma özgürlüğüne sahip kılınmasıdır.

• Görüldüğü gibi bu kanunun en temel yanlışı, eski ve yeni vakıfların aynı kanunla ve aynı statüde düzenlenmesidir.

• Vakıflar Kanunu, 2002 den itibaren AB, 2004 den itibaren de ABD'nin ısrarlı talepleri üzerine hazırlanmıştır. Yasa daha önce AB'ye uyum için iki kez değiştirilmiş ve Azınlık Vakıfları'na mal-mülk edinme hakkı verilmiştir. Bunun sonucunda Azınlık Vakıfları'nın kendilerine ait olduğunu öne sürdükleri taşınmaz mülkler, idari bir kararla iade edilmiştir.

• Buna göre AB ve Fener Rum Patriği Bartholomeos 2500'ün üstünde mülkün iadesini istemektedirler.

• İadesi istenilen ve olmazsa olmaz denilen, üçüncü şahısların elinde bulunan 297 gayrimenkulün hemen hemen hepsi İstanbul surlarının içinde bulunmaktadır.

• Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün bu günkü hesaplarına göre, Azınlık Vakıflarına iade edilecek mülklerin değeri 150 trilyon YTL'dir.

• Vakıflar Genel Müdürlüğü, Türkiye'de Rum Ortodoks, Ermeni ve Yahudi vakıfları başta olmak üzere toplam 161 Azınlık Vakfı tanımaktadır. 161 vakfın tanınması ve yapılan yasal düzenlemeler sonucu şu ana kadar 364 mülk iade edilmiştir.

• Kanunun amaç ve kapsamını düzenleyen ilk iki maddesi, hukuki bünyeleri birbirinden tamamen farklı eski ve yeni vakıfları aynı statü içerisine dâhil etmektedir.

• Kanuna göre; Vakıf kurmada sermaye sınırlaması, malları edinme amaçlarının belirtilmesi şartı kaldırılıp, bunların başka amaçlarla kullanılabilmesi ve vakıflar arasında mal değişimine imkân verilmektedir.

• Bu kanunla, yabancılar vakıflarda görev alabilecek, uluslararası kuruluş ve vakıflardan yardım alınıp verilebilecek ve şirket kurulabilecektir.

• Vakıfların malları haczedilemeyecek ve kamulaştırılamayacak, yöneticileri sadece mahkemelerce görevden alınabilecektir.

• Vakıflar yabancı kuruluşlardan yardım alabilecektir. Türk kuruluşu sayıldıkları için sınırsız mülk edinebileceklerdir.

• Vakıflara herhangi bir ayrım yapmadan sınırsız şube açma imkânı tanınmaktadır.

• Yabancılara ülkemizde vakıf kurma hakkı tanınmaktadır.

Bu kanunla yabancılara vakıf kurma ve yönetme yetkisi yasal dayanağa kavuşturulurken, öbür taraftan şube adı altında dernekler gibi sınırsız şube-temsilcilik açma imkânı sağlanması, Türkiye'yi tam bir "din savaşları alanı" haline getirecek, bunun denetim altında tutulması da mümkün olmayacaktır.

Vakıfların sınırsız ve denetimsiz bağış toplayabilmeleri, ticaret yapmaları yurt dışından Türk vatandaşı olmayanların yöneticilik yapmaları, Cemaat Vakıfları'nın Vakıf Meclisi'nde temsil edilmeleri gibi hususlar Türkiye'yi ileride sıkıntıya sokacaktır. İkinci maddede öngörülen mütekabiliyet ilkesinin uygulanması da fiiliyatta mümkün değildir.

Bireysel farklılıklarına hatta ilgisizliklerine aldırmaksızın, önce Cemaat Vakıfları'nı, özel hukuk tüzel kişiliği paydasında Türk Medeni Kanununa tabi vakıflarda eşitleyen, ayrıca yabancıların Türkiye'de vakıf kurmalarını dayanağa kavuşturduktan sonra, hiçbir sınırlamaya tabi olmaksızın, vakıfların yurt içi ve yurt dışı bağış alabilmelerine ve örgütlenebilmelerine imkân sağlayan bu yasa Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni Lozan'da üstlendiklerinin ötesinde yükümlülükler altına sokmaktadır.

Ayrıca bu uygulama Cemaat Vakıfları'nın Türk hukukundaki istisnailik özelliğini ortadan kaldırmakta, Lozan Anlaşması'ndaki sınırlamayı anlamsızlaştırmaktadır. Bu vakıflar, Türk Hukukundaki meşruiyetlerini de zaten Lozan Anlaşmasından aldıkları için, Müslüman cemaatlere vakıf kurdurulmadığı her türlü hukuki çözümde eşitlik ilkesi ihlal edilmiş olur.

Kanunun şube veya temsilcilik adı altında birimler açmasını sadece beyana bağlaması, vakıfların, şube veya temsilcilik adı altında ülke çapında örgütlenmeleri konusunda denetim mekanizmasının tamamen devre dışı bırakılması, zararlı vakıfların kurulmasına ve kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açacaktır. Vakıfların şube açmasının sınırsız olarak yasal dayanağa kavuşturulması ve aynı zamanda yabancıların da Türkiye'de vakıf kurabilmelerinin yine bu kanunla yasal dayanağa kavuşturulması göz önüne alındığında, gerek siyasi ve ideolojik gerekse dini örgütlenmeler (tarikat yahut misyonerlik örgütü şeklinde) vakıf tüzel kişiliğini hoyratça kullanacaklar, vakıf kurumu aracılığıyla Türkiye tam bir ideoloji ve dinler mücadelesi alanına dönüşecektir.

Bu kanun ile vakıfların yurt dışı örgütlenme ve faaliyetlerine, mutlak ve sınırsız bir serbestiyet getirilmektedir. Buna göre Türkiye'de kurulu olan cemaat vakıfları, o cemaatin tüm dünyadaki mensuplarını, vakıf tüzel kişiliği çerçevesinde örgütleyebilecektir. Türkiye'de kurulu bir cemaat vakfının, böylesi bir örgütlenme gücüne erişmesi, Türkiye açısından hiç de olumlu sonuçlar doğurmayacaktır. Cemaat esasına dayalı bu tip bir örgütlenme, sınırsız bağış ve yardım alabilme imkanlarıyla birlikte, Türkiye'nin Milli Güvenliği ve milli çıkarları açısından da büyük bir tehlike oluşturacaktır.

Anayasamızın 69. maddesinde "Yabancı devletlerden, uluslararası kuruluşlardan ve Türk uyruğunda olmayan gerçek ve tüzel kişilerden maddi yardım alan siyasi partiler temelli olarak kapatılır" denmektedir. Yabancıların Türkiye'de kuracakları vakıflar Türk vakıfları sayılacağına göre, bir siyasi partinin böyle bir vakıfla işbirliği görüntüsü çerçevesinde maddi yardım sağlaması hukuken mümkün olabilecektir.

TÜRK EĞİTİM-SEN

İhsan UĞRAŞ
Niğde Şube Başkanı

SEN IŞIĞI ÖNÜNE ALARAK YÜRÜ, GÖLGEN ARKANDAN İSTER GELSİN İSTER GELMESİN

Üçüncü Dünya Ülkeleri dediğimizi geri kalmış ülkelerde veya gelişmekte olan ülkelerde Sivil Toplum Örgütleri'nin ne denli baskı altında tutulduğu ve hatta yasaklandığı hepimizin malumudur. 12 Eylül baskı rejimi sırasında da ülkemizde bu yasakları en yoğun şekilde yaşamadık mı? Bırakın Sivil Toplum Örgütlerini, demokrasinin en güçlü birimleri olan siyasî partiler bile kapatılmış, faaliyetleri yasaklanmamış mıydı?

Ülkemizde, özellikle 2000 yılı sonrasında Sivil Toplum Örgütleri'nin faal duruma geldiği memnuniyetle görülmektedir. Bu çok önemli gelişmenin bir taneside Türkiye'de Kamu Çalışanlarına sendika kurma ve sendikalara üye olarak sendikal faaliyetlerde bulunmayı serbest hale getiren 2688 sayılı yasadır. Bu yasaya göre Kamu Çalışanlarının sendika kurabilmeleri, sendikalara üye olabilmeleri ve sendikal faaliyetlerde bulunmaları yasa ile güvence altına alınmıştır.

Peki, geri kalmış ülkelerde veya kalkınmakta olan ülkelerde sivil toplum kuruluşları baskı altına alınırken, özellikle gelişmiş ülkelerde sivil toplum kuruluşlarının -adeta yerden ot biter gibi- çoğalmalarının ve insanların bu tip örgütlere üye olmalarının sebebi nedir? İnsanlar hiç bir şey bulamasalar, sanki kanatsız kuş varmış gibi "Kanatlı Kuşları Sevenler Derneği" gibi isimler altında bile neden örgütlenme ihtiyacı hissetmektedirler?

Bunun sebebi çok açıktır. Sivil Toplum Kuruluşları sayesinde, yönetilenler, yönetime ve yö-

netenlere müdahale etme hakkına sahip olmaktadırlar. Bundan 8-10 yıl öncesine kadar, özellikle gerek Milli Eğitim Bakanlığı tarafından, gerekse taşra teşkilatları olan İl Milli Eğitim Müdürlükleri tarafından öğretmen atamalarının nasıl yapıldığı, tayin listelerinin ceketlerin küçük ceplerinde nasıl dolaştığı ve belde belediyelerinin misafirhanelerinde tayinlerin hangi kriterlere (!) göre yapıldığını bilmeyen yoktur. Ama bir Sivil Toplum Kuruluşu olan sendikaların yasallaşması neticesinde, artık kimse istediği gibi at oynatamıyor. Gerek öğretmen atamaları, gerek disiplin kurullarında sendikaların ve özellikle de yetkili sendika olması hasebiyle Türk Eğitim-Sen'in müdahalesi sonucunda haksızlıkların %90 oranında önüne geçilmiştir. Şu anda en büyük sıkıntı, Yönetici Atama Yönetmeliği adı altında yayınlanan ve tamamen yandaş kayırmacılığının önünü açan ucube yönetmelikte yaşanmaktadır. Sendikamız sayesinde bu yönetmelik dört kez yargıdan dönmüş, son Yönetici Atama Yönetmeliği de halen yayınlanamamıştır. Sendikal mücadelemiz sonucunda, enindesonunda bu yönetmelik te hakka ve hakkaniyete uygun olarak yayınlanacaktır.

Bu bahsettiğim konu sadece bir örnektir. Sendikamız, kamu çalışanlarının her alanda haklarını arayan ve savunan Türkiye'nin en büyük Sivil Toplum Kuruluşudur. Buna rağmen, halâ bazı kamu çalışanlarının sendikalara üye olma konusundaki tereddütlerini ve yaklaşımlarını hayretle görüyor ve yadırgıyorum. "Tayinim yapılmaz, sicilim bozulur, müdür olamam" gibi endişeler tamamen yersiz kaygılardır. Türkiye bir hukuk devletidir, yapılan haksızlıklar konusunda yargı yolu herkese sonuna açıktır. Türk Eğitim-Sen'de bu yargı yolunu kullanmaktan asla kaçınmaz.

Cenab Şahabbettin bir sözünde; **"Avâm, yalanla avutanı hakikat ile korkutana tercih eder"** diyor. Türk Eğitim-Sen her yerde ve her zeminde hakikatleri söyleyen ve savunan; ilkeli, dürüst, temiz ve omurgalı bir sendikadır. Hiç kimseyi yalanla avutmaz, hiç kimseye hak etmediğini vermez, hak edenin hakkını inkar etmez.

Bundan dolayıdır ki, bütün eğitim çalışanları eğitim iş kolunda tek yetkili sendika olan, eğitim çalışanlarının haklarını sonuna kadar koruyan ve savunan Türk Eğitim-Sen çatısı altında toplanmalıdır.Yerine getirilmeyecek vaatlere inanmanın sonu büyük hayal kırıklığı olacaktır. Unutulmamalıdır ki yıldızların parlaklığı karanlığın koyuluğundandır. Ama güneş bütün parlaklığı ile ortaya çıkınca, yıldızlar görünmez olurlar. İşte o güneş TÜRK EĞİTİM-SEN'dir.

Bütün eğitim çalışanlarını Türk Eğitim-Sen'e üye olmaya; haklı mücadelemize destek vermeye, böylece bir olmaya, iri olmaya, diri olmaya davet ediyorum.

Son sözü rahmetli Arif Nihat ASYA'ya bırakıyorum:

"Sen ışığı önüne alarak yürü... Gölgen arkandan ister gelsin, ister gelmesin..!'

Sezai HANGİŞİ
Bartın Şube Sekreteri

ZAMANI YÖNETME SANATI

Bildiğiniz gibi değişik sanat dalları vardır.(Resim, heykel, müzik, edebiyat, sinema……..vs.) Ben bütün bu sanat dallarına "Zamanı Yönetme Sanatı" diye bir dal ekliyorum. Şöyle ki; bu sanat dallarıyla uğraşanlar bir eser ortaya çıkarırken kılı kırk yararak, günlerce düşünerek, emek sarf ederek bir eser ortaya çıkarırlar. Bu eserler insanlar tarafından beğenilir veya beğenilmez ama sonuçta bir sanat eseridir.

Zaman da insanlar tarafından bitmez tükenmez ve en çok bulunan bir kaynak gibi görülür ve sorumsuzca tüketilir. Bir heykeltıraş bir eser ortaya çıkarırken; iş parçasını nasıl ince ince yontup, düşüne düşüne şekil veriyorsa, bizler de zamanımızı harcarken o derece ayrıntılı düşünmeliyiz. Heykeltıraş eserini beğenmezse yeni baştan başlayıp yeni bir eser ortaya çıkarabilir ama zaman iyi kullanılmazsa giden saniyeler, dakikalar, saatler, günler tekrar gelmez.

Zamanı yönetme sanatı dahilinde zamanı düz çizgi halinde tek bir istikamette akıp giden ve geri dönmeyen bir nehir gibi algılamalıyız. Zamanı dairesel olarak tekrar ve tekrar yenilenen bir dönme dolap olarak algılarsak, zamanı

boşa harcama alışkanlığı oluşur. Aceleye gerek yok bugünün işini yarında yapabiliriz düşüncesi kemikleşip beynimize yerleşir. Aynı şekilde para harcarken çok hesaplı kitaplı düşünürüz de, zamanı harcarken bol keseden atarak harcarız, sonucunu pek düşünmeyiz. Para geri gelebilir ama giden zamanın dönmesinin imkanı yoktur.

Bizler randevulaşırken saat ve dakika demeyiz de öğleden sonra, akşama doğru, yatsıdan sonra vs. deriz yani zamanı kullanırken bir heykeltıraşın ince düşüncesini taşımayız.

Zamanı kötü ve verimsiz kullanış tarzımızla alakalı alışkanlıklarımızdan bazıları şunlardır;

- Hoşlandığımızı hoşlanmadığımızdan,
- Çabuk bitecek olanı, uzun sürecek olandan,
- Kolay olanı, zor olandan,
- Acele yapılanı, önemli olandan,
- Bildiğimizi, bilmediğimizden ve yeni olandan, en önemlisi de başkalarının istediklerini kendimizin seçtiklerinden daha önce yapmaya alışkanlık kazanmış olmamız Zamanı Yönetme Sanatını bilmediğimizin en önemli göstergeleridir.

Zamanı nasıl verimli kullanabiliriz konusuna gelince; üzülerek söyleyebilirim ki, eğitim sistemimizde , zamanı yönetme sanatı ve zamanı verimli kullanmayla ilgili ne bir ders ne de uygulama var. Nasıl ki düzensiz beslenme, vücudun dengesini bozuyorsa, bilinçsiz zaman kullanımı da insanı hem ruhen hem bedenen yıpratır. Çağın hastalığı stres, zamanı iyi planlayıp doğru ve verimli kullanmayı bilmemenin sonucunda ortaya çıkmaktadır.

Zaman yönetimi için yapılması gereken ilk şey zamanın nasıl geçirildiğini belirlemektir. Herkesin yaşamında sabit olan uyku, beslenme, kişisel temizlik ve bakım, ulaşım gibi zorunlu işler için harcanan zaman çıkarıldıktan sonra kalan süre için planlama yapılabilir. Plan yaparken dürüst ve gerçekçi olmalı, görevlerin yanı sıra sosyal aktiviteler ve egzersiz için de zaman ayırmalıdır. Uzun ve kısa vadeli hedef ve öncelikleri belirlemek, hedefler için eylem planı yapmak, bunları gerçekleştirmek için yapılacak işler listesi hazırlamak, mükemmelliyetçiliği bırakmak, öncelikleri belirleyebilmek, hayır diyebilmek, aynı zaman dilimine birkaç işi sıkıştırmak (örneğin işe ya da okula giderken veya bir şeyler beklerken kitap okumak, yemek hazırlarken ya da banyo yaparken önceden kaydedilmiş ders notlarını kasetten dinlemek gibi) bu konuda ana başlıklarıdır.

İnsanın zamanı yönetebilmesi için hem kendini iyi tanıması hem de hayat tarzının önüne ne gibi seçenekler koyduğunu bilmesi gerekir. Zamanı iyi yönetebilmek içini, önce zaman hakkındaki ön kabullenmelerimizi değiştirip, onun akılcı ve verimli bir şekilde kullanılabileceğine inanmamız gerekir.

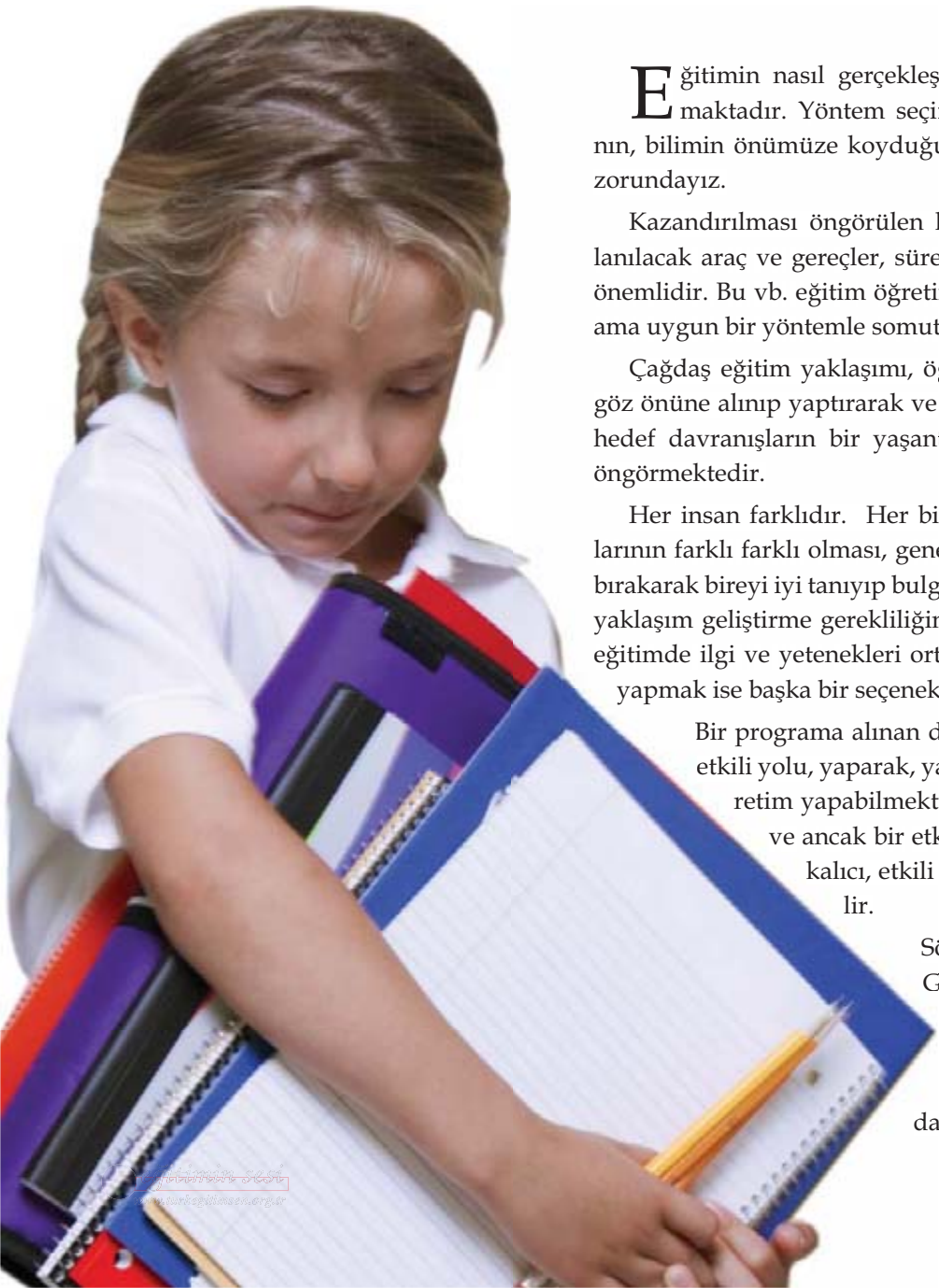
Bu konuyla ilgili önemli bir söz vardır; "Sıradan bir insan zamanını nasıl harcayacağını düşünür, akıllı insan ise nasıl tasarruf edeceğini." Bizlerin de zamanı sanatsal yönetmemiz için akıllı insanlar gibi zamanı verimli nasıl kullanabilirim üzerinde kafa yormamız gerekir.

Burada önemli bir noktayı şöyle belirtebiliriz. Başarılı zaman yönetiminin, daha çok çalışmayla, her günü son dakikasına kadar doldurup da geceleri yorgun ve bitkin düşmeyle ilgisi yoktur. Başarılı zaman yönetimi, normal olarak yapmak üzere başladığımız işlere yetecek zamanı bulmak demektir.

Bizler Türk Eğitim-Sen'in neferleri olarak zamanı yönetme sanatını çok iyi benimsemeli ve yaşayış tarzımızı verimli zaman kullanımı yönünde belirlemeliyiz. Geleceğin vatansever nesillerini de zamanı yönetme sanatını çok iyi bilen; düşünürek çalışan, çalışırken okuyan, okurken de idealleri uğrunda hizmet vermeyi ihmal etmeyen, daima canlı, daima renkli olmasını bilen nesiller olarak yetiştirmeliyiz. Üye yazımında , üyelerle buluşma noktasında , onların sorunlarına çözüm bulmada, onlara hizmet sunabilme noktasında, sürekli olarak zamanı yönetme sanatı prensiplerine uygun hareket etmeli ve 80/20 kuralını uygulamalıyız. Bu kural zamana uygulandığında şöyle bir sonuç ortaya çıkar. "Bir işe harcanan zamanın % 20'si sonuçların % 80'ini oluştururken, harcanan zamanın % 80'i sonuçların % 20'sini oluşturur. Yani üye yazımında hedefi tam belirlemeli tam 12'den vurmalıyız. Özelikle sendikal harekette çalışmaları sürüncemede bırakmak kötü sonuçlar doğurur, başarısız neticelere sebebiyet verir.

Şükrü Sait KARA
Türkçe Öğretmeni

YAPTIRARAK ve YAŞATARAK EĞİTİM

Eğitimin nasıl gerçekleştirileceği öteden beri tartışılmaktadır. Yöntem seçiminde çağın değişen şartlarının, bilimin önümüze koyduğu gerçekleri göz önüne almak zorundayız.

Kazandırılması öngörülen hedef davranışın seçimi, kullanılacak araç ve gereçler, süre, mekân … hiç kuşkusuz çok önemlidir. Bu vb. eğitim öğretim ilkeleri ancak bir yöntemle, ama uygun bir yöntemle somut ve olumlu sonuçlar verebilir.

Çağdaş eğitim yaklaşımı, öğrencinin bireysel özelliklerin göz önüne alınıp yaptırarak ve yaşatarak eğitim yapılmasını, hedef davranışların bir yaşantı içerisinde kazandırılmasını öngörmektedir.

Her insan farklıdır. Her bireyin ilgi, yetenek ve ihtiyaçlarının farklı farklı olması, genel geçer yöntemleri bir kenara bırakarak bireyi iyi tanıyıp bulguların ışığında bireye özgü bir yaklaşım geliştirme gerekliliğini ortaya koymaktadır. Örgün eğitimde ilgi ve yetenekleri ortak bireylerle bir arada eğitim yapmak ise başka bir seçenektir.

Bir programa alınan davranışı gerçekleştirmenin en etkili yolu, yaparak, yaptırarak, yaşatarak eğitim öğretim yapabilmektir. Unutulmamalıdır ki, ancak ve ancak bir etkinlik içinde yürütülen eğitim; kalıcı, etkili olur, istenen sonuçları verebilir.

Söz uçar. Duyulan unutulur. Gördüklerimiz bir süre sonra silinebilir. Oysa yaşadıklarımız benliğimizde yer eder. Bir yaşantı içinde kazanılan davranışlar asla unutmaz.

Çocuklar birçok değeri oyun yoluyla öğrenir. Saklambaç oyunu dikkatini geliştirir, evcilik oyunu aile içindeki paylaşım ve sorumluluk duygusunu güçlendirir. Oyuna başlamadan yapılan "ebe" belirleme yöntemi, adalet duygusunu ve kurallara uymayı, mendil kapmaca oyunu hızlı düşünüp çabuk karar vermeyi vb. öğretir.

Çocuk, oyun oluyla hem öğrenir hem eğlenir. Arkadaşlık kurar, paylaşma, dayanışma ve yardımlaşmanın zevkini tadar. İletişim kurma, liderlik vb yetenekleri ortaya çıkar. Oyun ortamı doğal bir ortamdır. Çocuk, bir doğal sosyal ortamda farkında bile olmadan, "sosyalleş" demeden sosyalleşir.

Okullarımızda artık yaptırarak, yaşatarak eğitim anlayışıyla eğitim öğretim vermenin, uygun eğitim ortamları hazırlamanın zamanı gelmiştir. Genç öğretmen adaylarına bu yaklaşım biçimini sunmalıdır. Eğitimcilerimiz geleneksel yöntemleri zorunlu olmadıkça kullanmaktan kaçınmalıdır.

Okullarımızı ve sınıflarımızı bir tiyatro sahnesi gibi düşünmeliyiz. Öğrenciler birer seyirci değil, birer oyuncu gibi görülmeli, onlara da rol vermelidir.

Yaptırarak ve yaşatarak eğitim öğretim anlayışına göre öğretmen gözetici, yönlendirici ve tamamlayıcı bir konumda olacaktır. Öğrenci böylelikle kendini merkezde bulacak; bağımsız, ama sorumlu davranmayı da öğrenme fırsatlarını yakalayacaktır. Ayrıca, böylesi bir anlayışla yapılacak eğitim öğretim etkinliği, genel kazanımlar yanında öğrencide var olan kimi yeteneklerin de öğrencinin kendisi ve çevresi tarafından fark edilerek geliştirip pekiştirilmesine imkân sağlayacaktır.

Öğrencinin ders ortamında etkin olması mutlaka, ama mutlaka sağlanmalıdır. Öğrenci; sürekli dinleyen, not tutan, oturduğu yerden hiç kalkmayan, doğal olarak sıkılan ve bu yüzden ilgisi dağılan, yanındaki ile konuşan, hiçbir önemi ve değeri olmadığı duygusuna kapılan, geleceğe iyimser bakamayan, yeteneklerini fark edip geliştiremeyen bir birey olmaktan kurtarılmalıdır.

Kendi yeteneklerinin farkında, ne istediğini bilen, kendini gerçekleştirmek için uygun, nitelikli eğitim öğretim ortamları ve yöntemleriyle yetişecek çocuklarımız ve gençlerimiz Türk milletinin ve insanlığın gururu olacaklardır.

ŞEHİT ANNESİ

Gözlerimde yaş değil, hıncım seller kurutur.
Benim vakur duruşum düşmanımı kudurtur.
Her Türk gibi başım dik metanet sahibiyim,
Çok şükür ki, Allah'ım ben şehit annesiyim.

Yansa yüreğimde köz, dumanı gizliyorum,
Yastan yana ne varsa içimde saklıyorum.
Görmesin hain, üzgün başı eğmez biriyim,
Çok şükür ki, Allah'ım ben şehit annesiyim.

Hasret olsa da kuzum binlerce evladım var,
Kaybettim onu ancak oldu milletime yar.
Doğuştan vatanımın her taşına deliyim,
Çok şükür ki, Allah'ım ben şehit annesiyim.

Elveda deyişinde bize verdiğin sözler,
Helal olsun evladım benden emdiğin sütler.
Tuttun işte sözünü ben bunun şahidiyim,
Çok şükür ki, Allah'ım ben şehit annesiyim.

Bu arzın semasına bir şehitte ben verdim,
Sonsuzluk kervanına kendimden parça kattım.
Sevinmesin namertler isyanlarda değilim,
Çok şükür ki, Allah'ım ben şehit annesiyim.

Gönderdim koç yiğidi peygamber ocağına,
Makamlarda yükseldi Resul'ün divanına.
Millet uğruna feda benim küçük meleğim,
Çok şükür ki, Allah'ım ben şehit annesiyim.

Gönderirken kuzumu zaten kına yakmıştım,
Büyütüp uğurlarken vatana adamıştım.
Albayrağı yükselten burç taşından biriyim,
Çok şükür ki, Allah'ım ben şehit annesiyim.

8.10.2007
Remzi Özmen

Tüm şehit annelerine ithaf olunur.

